

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΤΜΗΜΑ
ΝΗΠΙΑΓΩΓΩΝ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**Πολυμεσικές Εφαρμογές Αφήγησης: Τα Podcasts ως Εκπαιδευτικό
Εργαλείο.**

**Multimedia Storytelling Applications: Podcasts as an Educational
Tool.**

**Φοιτητής: Φακίρης Κοσμάς
Α.Ε.Μ.: 3404**

**Επόπτρια: κ. Βακάλη Άννα
Β' Βαθμολογητής: κ. Τριαντάφυλλος Η. Κωτόπουλος**

Φλώρινα, Μάιος 2021

Πίνακας Περιεχομένων:

Περίληψη.	3
Abstract.	3
Εισαγωγή.	4
Podcast.	5
1. Ιστορική αναδρομή των Podcast.	5
2. Διαφορές podcast με απλό αρχείο ήχου.	8
Πολυμεσικές Εφαρμογές και τα Οφέλη τους στην Εκπαίδευση.	10
1. Πολυμεσικές Εφαρμογές στην Εκπαίδευση.	10
2. Τα οφέλη των podcast στην εκπαίδευση.	11
Δημιουργούμε το δικό μας Podcast.	14
1. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε.	14
2. Εισαγωγή: Ηρακλής.	16
3. Πρώτος άθλος: Ο Λέων της Νεμέας.	18
4. Δεύτερος Άθλος: Λερναία Ύδρα.	20
5. Τρίτος Άθλος: Κερυνίτιδα Έλαφος.	21
6. Τέταρτος Άθλος: Ο κάπρος του Ερύμανθου.	23
7. Πέμπτος Άθλος: Οι στάβλοι του Αυγεία.	25
8. Έκτος άθλος: Οι Στυμφαλίδες Όρνιθες.	27
9. Έβδομος Άθλος: Ο ταύρος του Μίνωα.	29
10. Ογδοος Άθλος: Τα άλογα του Διομήδη.	31
11. Ένατος Άθλος: Η ζώνη της Ιππολύτης.	33
12. Δέκατος Άθλος: Τα βόδια του Γηρυόνη.	35
13. Εντέκατος Άθλος: Τα μήλα των Εσπερίδων.	38
14. Δωδέκατος Άθλος: Ο Κέρβερους.	40
Συμπεράσματα.	44
Βιβλιογραφία.	46

Περίληψη.

Στην παρακάτω εργασία θα γίνει μια απόπειρα εξέτασης των podcast ως ένα εν δύναμη εκπαιδευτικό εργαλείο μέσα στην τάξη. Γίνεται παράθεση ιστορικών δεδομένων για προηγούμενες απόπειρες να εισαχθεί η τεχνολογία στο σχολικό πλαίσιο και τους λόγους που δεν έγινε με επιτυχία καθώς και τους λόγους που τα podcasts έχουν την δυνατότητα να επιτύχουν εκεί που οι πρόγονοι του απέτυχαν. Επίσης θα γίνουν διευκρινίσεις για τα podcasts καθώς και ανάλυση των ειδοποιών διαφορών τους από τα απλά αρχεία ήχου. Στην συνέχεια θα γίνει ανάλυση των οφελών που παρέχουν τα podcast έναντι μιας εργασίας ή ως ένα συμπληρωματικό βοήθημα για τον μαθητή. Τέλος, θα παρατεθεί το σενάριο ενός podcasts που δημιουργήθηκε ως παράδειγμα για την συγκεκριμένη εργασία με κεντρικό θέμα τον Ηρακλή και τους άθλους που χρειάστηκε να φέρει εις πέρας για τον βασιλιά Ευρυσθέα μαζί με την διαδικασία που χρησιμοποιήθηκε συνοδευμένα με τα podcasts και ηχητική μορφή.

Abstract.

In the following paper there is to be an attempt to evaluate podcasts as a potential educational tool in the classroom. There is an exposition of historical data related to the previous attempts to introduce technology inside the school frame and the reasons they came with no success along with the reasons podcasts have the dynamic to succeed where their ancestors failed to do so. Furthermore there are going to be clarifications about podcasts followed by their distinguishing differences from ordinary sound files. Going forward there is an analysis of the beneficial perks that podcasts have to offer in place of simple homework or just as an extra source of help for the student. Finally, there is an exposition of a podcast created as an example for this specific paper having as a main subject Hercules and the labors he had to carry out for king Eurystheus along with the process followed in order to create them and the podcasts in an acoustic form (in Greek language).

Εισαγωγή.

Στην παρακάτω εργασία θα αναλύσουμε το θετικό πρόσημο που έχουν τα podcast στην εκπαίδευση.

Σε αυτό το σημείο αξίζει να αποσαφηνίσουμε μερικά πράγματα και να αναφέρουμε μερικές επιπλέον πληροφορίες: Τα podcasts πιο συγκεκριμένα είναι ένα ψηφιακό αρχείο ήχου διαθέσιμο στο διαδίκτυο για ζωντανή ακρόαση ή αποθήκευση στον υπολογιστή ή σε κάποια κινητή συσκευή, που συνηθέστερα συναντάτε σε μορφή σειρών (επεισόδια), όπου στις πιο σύγχρονες μορφές συναντάται με την δυνατότητα εγγραφής στον δημιουργό για διαρκή ενημέρωση για την ανάρτησή καινούργιων επεισοδίων. Μερικοί θα τα χαρακτήριζαν πιο απλά ως ένα σύγχρονο ραδιόφωνο, με διαρκή και συνεχόμενα talk show με τεράστια επιλογή θεμάτων ξεκινώντας από μουσική και ψυχαγωγία μέχρι ενημερωτικά και αθλητικά. Πλέον όμως τα podcasts έχουν ξεκινήσει να παίρνουν μια καινούργια τροπή. Όπως και σε άλλες πλατφόρμες που αναρτώνται βίντεο και ηχητικά αρχεία, έτσι και στα podcasts σιγά σιγά οι παραγωγοί ξεκίνησαν να δημιουργούν εκπαιδευτικό υλικό. Πλέον στις μεγαλύτερες πλατφόρμες podcasts όπως είναι ονομαστικά το SoundCloud και το Spotify μπορεί να κανείς να βρει εκπαιδευτικά podcasts για ότι επιθυμεί σε μια ατέλειωτη γκάμα, ξεκινώντας από εκμάθηση ξένων γλωσσών, όπως το Duolingo, που ξεκίνησε ως μια εφαρμογή εκμάθησης ισπανικών σε android, και πλέον υπάρχουν podcasts των δημιουργών σε όλες τις ονομαστικές πλατφόρμες, μέχρι εκπομπές που βοηθάνε με τα μαθήματα του σχολείου.

Κλείνοντας την εισαγωγή μας θα θέλαμε να αναφέρουμε τους τρεις κύριους παράγοντες κατά τους όποιους επιλέγουμε τα podcast ως εκπαιδευτικό μέσο έναντι των άλλων εναλλακτικών επιλογών.

Πρώτον υπάρχει δραματική αύξηση της διαθεσιμότητας mp3 συσκευών σε βαθμό που, επί των πλείστων, κάθε σπίτι και κάθε παιδί έχει πρόσβαση σε μια καθώς πλέον και τα προσωπικά κινητά τηλέφωνα μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως συσκευές αναπαραγωγής ήχου.

Δεύτερον η πληθώρα επιλογών όσον αφορά τα δωρεάν λογισμικά για την δημιουργία και ανάρτηση podcasts συμπεριλαμβανομένου και την ευκολία της χρήσης τους δίνοντας έτσι την δυνατότητα στον κάθε μαθητή να γίνει και δημιουργός και ακροατής με την ίδια ευκολία ενώ παράλληλα ανοίγει τον δρόμο στον εκπαιδευτικό για δραστηριότητες δημιουργίας podcast ως ομάδα.

Τέλος τα μεγάλα μέσα ενημερώσεων παρέχουν συμπληρωματικό περιεχόμενο με τη χρήση των podcast.

Podcast.

1. Ιστορική αναδρομή των Podcast.

Αρχικά θα πρέπει να εξηγήσουμε τι είναι τα podcast. Τα podcasts σύμφωνα με την Wikipedia και τους επίσημους ιδρυτές τους είναι η πρακτική της δημιουργίας αρχείων ήχου που διατίθενται διαδικτυακά (online) με τρόπο τέτοιο που το λογισμικό αναγνωρίζει τα καινούργια αρχεία και τα κατεβάζει αυτόματα. Σε αυτό το σημείο αξίζει να αναφερθεί ότι η λέξη podcast ανακηρύχθηκε λέξη του έτους 2005 από το New Oxford American Dictionary πρώτον λόγω του ότι άρχισε να χρησιμοποιείται ευρεία ο όρος και δεύτερον ως αναγνώριση της χρησιμότητας της πλατφόρμας καθώς η ευκολία εγγραφή ήχου και η αναπαραγωγή αρχείων mp3 έδινε σε όλους τους χρήστες τη δυνατότητα δημιουργίας και αναπαραγωγής podcast εφόσον έχουν μια απλή σύνδεση στο διαδίκτυο.

Σε συσχέτιση με την εκπαίδευση και αυτών που έχουμε ήδη πει αξίζει να σημειωθεί ως θεωρητικό ιστορικό αρχείο ότι ανέκαθεν γινόντουσαν απόπειρες να γίνει συνδυασμός τεχνολογίας και εκπαίδευσης, από τις πρώτες κιόλας μορφές της, όπως το γραμμόφωνο και το πικάπ και τις επακόλουθες ανακαλύψεις των επόμενων εποχών, όπως το ραδιόφωνο και τις κασέτες μέχρι και σε πιο κοντινές και σύγχρονες ανακαλύψεις και εγχειρήματα για τον προαναφέροντα συνδυασμό, όπως έγινε πριν λίγα χρόνια με τους διαδραστικούς πίνακες και τα λάπτοπ.

Συνεπώς, πριν συνεχίσουμε να παραθέτουμε επιπλέον ιστορικά στοιχεία, το συμπέρασμα, βάσει αυτών που είπαμε, ότι η εξέλιξη είναι στη φύση της εκπαίδευσης θα χαρακτηριζόταν μόνο ως λογικό. Ενώ όλες οι εφευρέσεις είχαν την τιμητική τους εμφάνιση μέσα στην τάξη των σχολείων, η πρώτη που κατάφερε να μπει στις περισσότερες τάξεις ήταν το ραδιόφωνο, καθώς το γραμμόφωνο και οι προηγούμενες συσκευές ήχου ήταν αρκετά ακριβές για την εποχή τους σε βαθμό που συχνά ήταν βραβείο διαγωνισμών όπως θα δούμε στην επόμενη φωτογραφία.

Δυστυχώς όμως η παροδική μορφή και η καθορισμένη ώρα μετάδοσης εκπομπών του ραδιοφώνου δημιουργούσαν σημαντικά προβλήματα. Μεταγενέστερα, όταν εφευρέθηκαν οι κασέτες και η δυνατότητα μαγνητοσκόπησης εκπαιδευτικών εκπομπών οι μαθητευόμενοι ξεκίνησαν να τις αντιμετωπίζουν ως πιο προσωπικές αλλά

και πιο ανεπίσημες ενώ παρείχαν για πρώτη φορά το σημαντικό χαρακτηριστικό ελέγχου της αναπαραγωγής των ηχογραφήσεων.

“His Master's Voice”
**“WIN A GRAMOPHONE
FOR YOUR SCHOOL”
COMPETITION**

SUBJECT: “Why I like the sound of a gramophone in my school.”

FIRST PRIZE: “His Master's Voice” Table Gramophone Model 101, value £100.

SECOND PRIZE: “His Master's Voice” Table Gramophone Model 104, value £75.

THIRD PRIZE: “His Master's Voice” Portable Model 101, value £50.

RULES:

1. The competition is open to all schools.
2. Age limit: 14.
3. The entry is limited to 100 schools.
4. One entry of the judge only to be written on, sealed and delivered with the competition.
5. Any number of entries from each school may be submitted provided the envelope is sealed to the judge and delivered to the school of destination on the specified date of the judges.
6. The decision of the judge is final.
7. Closing date: December 31st, 1933.
8. No other entry of this kind a “His Master's Voice” gramophone in any school from another source shall be permitted.

Name and address of School _____
Teacher's Signature _____

This notice is to be filled up, sealed in envelope and sent to the Education Department, The Gramophone Co. Ltd., 103, 7 Oxford Street, London, W. 1.

Κανένα όμως από τα δύο μέσα δεν βρήκε μεγάλη ανταπόκριση, και πέρα από τα πρακτικά προβλήματα που υπήρχαν και εμπόδισαν την απήχηση των προηγούμενων ιδεών υπήρχε και το πρόβλημα ότι οι εκπαιδευτικές δραστηριότητες που βασίζονται στον ήχο παραδοσιακά υποτιμούνται ως μαθησιακό μέσο.

Αυτή η πεποίθηση υπάρχει ακόμα και σήμερα καθώς πολλές φορές υπάρχει διάχυτα η αντίληψη ότι η ακρόαση δεν μπορεί να συσχετιστεί με τη μάθηση, με την κατανόηση και με τη δράση. Από τους πρώτους υποστηρικτές των ακροαστικών εκπαιδευτικών μέσων ήταν ο Durbridge (1984) όπου ασχολήθηκε με τα εκπαιδευτικά πλεονεκτήματα των δραστηριοτήτων ήχου σε σχέση με τα έντυπα μέσα. Συγκεκριμένα λέει ότι η φωνητική μορφή των λέξεων μπορεί να επηρεάσει τόσο τις γνωστικές

λειτουργίες, προσθέτοντας καθαρότητα και νόημα, όσο και τα κίνητρα της μάθησης, μεταφέροντας επιπλέον του περιεχομένου συναισθηματικά στοιχεία του δημιουργού.

Μεταγενέστερα, το 1990 ο Power σημειώνει ότι η δυνατότητα να προσαρμόσουμε τη συχνότητα του ήχου της φωνής μας, το ρυθμό, το ηχόχρωμα, την ένταση, και πολλά ακόμη φωνολογικά χαρακτηριστικά διευρύνει σημαντικά το επικοινωνιακό πλαίσιο με τους ακροατές εν αντιθέσει με το δυνατό εύρος του επικοινωνιακού καναλιού ενός βιβλίου με έναν αναγνώστη του. Συνεπώς, οι ηχητικές καταγραφές δημιουργούν μια αίσθηση παρουσίας και αμεσότητας, μια πιο πλούσια συναισθηματική εμπειρία, μια που σίγουρα δεν μπορεί να αντικαταστήσει τον ρόλο του δασκάλου ως καθοδηγητή αλλά έρχεται να συνεργαστεί μαζί του ώστε να μπορέσει να αποφέρει καλύτερα μαθησιακά αποτελέσματα για ένα μεγαλύτερο εύρος μαθητών.

Έπειτα, θα παρατεθούν μερικά πρακτικά ιστορικά στοιχεία για τα podcast, όπου θεωρούνται «απόγονοι» των web radio. Αρχικά, τα podcasts ονομάζονταν ηχητικά ιστολογία (audio blogs) όπου είναι επέκταση των blogs που αντικαθίσταται το γραπτό κείμενο με ηχογραφήσεις, καθώς διατηρείται η ίδια φόρμα όπου εικόνες συνεχίζουν να συνοδεύουν τις αφηγήσεις. Πλέον θεωρούνται η μετάβαση του ραδιοφώνου στο διαδίκτυο, καθώς διατηρούν την σταθερή ώρα μετάδοσης τους, όπως και το ραδιόφωνο αλλά παράλληλα έχουν και την δυνατότητα να τα ακούσει κάποιος και μετά την πρώτη εκπομπή του, οποιαδήποτε ώρα και σε όποια συσκευή θέλει.

Τα podcasts ενώ εξελίχθηκαν στην σημερινή τους μορφή κληρονόμησαν τα βασικά χαρακτηριστικά των ιστολογίων τα οποία είναι η οργάνωση των πληροφοριών με χρονολογική σειρά, η ευκολία δημοσίευσης και το RSS Feed όπου σύμφωνα με το Wikipedia ορίζεται ως: "Το ακρωνύμιο RSS FEED, από τον αγγλικό όρο Rich Site Summary (Σύνοψη Πλούσιάς Σελίδας), ο οποίος συχνά παραφράζεται ως Really Simple Syndication (Πολύ Απλή Διανομή), αναφέρεται σε μία προ τυποποιημένη μέθοδο ανταλλαγής ψηφιακού πληροφοριακού περιεχομένου διαμέσου του Διαδικτύου, στηριγμένη στην πρότυπη, καθιερωμένη και ευρέως υποστηριζόμενη γλώσσα σήμανσης XML. Ένας χρήστης του Διαδικτύου μπορεί έτσι να ενημερώνεται αυτομάτως για γεγονότα και νέα από όσες ιστοσελίδες υποστηρίζουν RSS, αρκεί να έχει εγγραφεί ο ίδιος συνδρομητής στην αντίστοιχη υπηρεσία της εκάστοτε ιστοσελίδας. Οι εν λόγω ενημερώσεις («ροές RSS», αγγλ: «RSS feeds») περιέχουν τα πλήρη δεδομένα, σύνοψη των δεδομένων, σχετικά μεταδεδομένα, ημερομηνία έκδοσης κλπ, ενώ αποστέλλονται αυτομάτως στον συνδρομητή μέσω Διαδικτύου."

2. Διαφορές podcast με απλό αρχείο ήχου.

Πριν ξεκινήσουμε να αναλύσουμε το κύριο θέμα τις εργασίας βασικό θα ήταν να εξηγήσουμε μερικά πράγματα. Αρχικά, πιστεύουμε πως σημαντικό θα ήταν να αναφέρουμε τις ειδοποιούς διαφορές των podcasts από τα απλά αρχεία ήχου. Συγκεκριμένα τα podcasts ανανεώνονται τακτικά από τους παραγωγούς τους σε ορισμένο πρόγραμμα από τον ίδιο, παρέχονται ροές RSS (επεξήγηση του ορισμού δόθηκε παραπάνω) όπου κρατούν τους εγγεγραμμένους χρήστες ενημέρους για τις προσεχώς αναρτήσεις ή αλλαγές όπου μας φέρνει και στην επόμενη διαφορά μας καθώς οι χρήστες μπορούν να κάνουν εγγραφή στους παραγωγούς ή σε συγκεκριμένα κανάλια για να λαμβάνουν αυτόματα τα επιθυμητά επεισόδια όπου μας οδηγεί στην τελευταία μεγάλη διαφορά όπου αποφεύγεται η “click and wait” διεργασία καθώς τα podcasts στα οποία είμαστε εγγεγραμμένοι ανανεώνονται αυτόματα και «κατεβαίνουν» από μόνα τους και στην θεωρία είναι πάντα έτοιμα για χρήση αρκεί να έχουμε τη συσκευή αναπαραγωγής μας και σύνδεση στο διαδίκτυο.

Δεν απαιτείται κάποια συγκεκριμένη συσκευή από κάποια συγκεκριμένη εταιρεία καθώς συχνά υπάρχει σύγχυση λόγω της προέλευσης της λέξης (iPod + Broadcast) και μερικοί πιστεύουν ότι χρειάζεσαι κάποιο προϊόν Apple για να ακούσεις podcast ενώ στην πραγματικότητα οποιαδήποτε συσκευή αναπαραγωγής mp3 αρκεί. Όσον αφορά τις περισσότερες πληροφορίες και ορολογίες των podcast: Κάθε νέο podcast αναφέρεται ως επεισόδιο (episodes) , τα πολλά επεισόδια με την μορφή μιας σειράς αναφέρονται ως κανάλια (channels) , τα podcasts συνήθως «κατεβαίνουν» αυτόματα στις κινητές συσκευές αναπαραγωγής ήχου ή σε προσωπικούς υπολογιστές ή τουλάχιστον παρέχουν ροές (feeds) με ενημερώσεις για τις νέες δημοσιεύσεις, τέλος η πράξη της δημιουργίας και κοινοποίησης ενός podcast λέγεται podcasting και ορίζεται ως μια μέθοδο επικοινωνίας που επιτρέπει σε καθένα να δημιουργήσει ηχητικές δημοσιεύσεις που μπορούν άλλοι να τις κατεβάσουν και τις ακούσουν οποιαδήποτε στιγμή και σε διάφορες συσκευές.

Έπειτα απαραίτητο είναι να αναφερθούμε στη μαθησιακή θεωρία στην οποία θα βασιστούμε για την παραγωγή podcast προορισμένων για αξιοποίηση στην εκπαιδευτική διαδικασία, η οποία είναι ο μπεχεβιορισμός (ή συμπεριφορισμός). Ο μπεχεβιορισμός βασίζεται στις έρευνες των Watson, Thorndike, Skinner και Pavlov και έχει τις ρίζες του στην ιδέα ότι η μάθηση επηρεάζεται από εξωτερικά ερεθίσματα. Αυτό το μοντέλο δεν μας επιτρέπει να γνωρίζουμε τη διαδικασία της μάθησης, που

συντελείται μέσα στον εγκέφαλο, καθώς επικεντρωνόμαστε στα αποτελέσματα της μάθησης και όχι στην ίδια τη διαδικασία. Το βασικό χαρακτηριστικό του μπεχεβιορισμού είναι η θετική ή αρνητική ανατροφοδότηση, που επηρεάζει τον μαθητευόμενο (θετική ή αρνητική ενίσχυση). Η εφαρμογή του μπεχεβιορισμού στο eLearning αφορά τον χωρισμό του μαθησιακού υλικού σε μικρότερα διδακτικά βήματα, που στη συνέχεια μπορούν να επαναληφθούν, εστιάζοντας στην επίδοση του μαθητευόμενου και προσφέροντας αντίστοιχα θετική ή αρνητική ανατροφοδότηση. Σε μπεχεβιοριστικά περιβάλλοντα οι διδακτικές προσεγγίσεις, όπως τα τεστ γνώσεων, οι εργασίες στο σπίτι και η δομημένη μάθηση είναι κοινές τόσο στην παραδοσιακή, όσο και στην online μάθηση. Στην online μάθηση μπορούν τα παραπάνω να πραγματοποιηθούν μέσα από online ασκήσεις και δραστηριότητες, χωρισμό υλικού σε μικρά βήματα, αξιολόγηση επιτυχίας των μαθητών και παροχή εξωτερικής ανατροφοδότησης. Να σημειωθεί ότι αν και ο συμπεριφορισμός συχνά αντιμετωπίζεται ως η πιο δασκαλοκεντρική μαθησιακή προσέγγιση συνεπώς συχνά αντιμετωπίζεται ως κάτι αρνητικό, άλλα στην προκειμένη περίπτωση λόγω της άμεμπτης φύσης της ηχογράφησης όπου ό,τι λέγεται - λέγεται και δεν γίνεται να αλλάξει είναι ένα αναγκαίο «κακό» καθώς ο παραγωγός ή ο εκπαιδευτικός έχει τον ρόλο ενός παντογνώστη αφηγητή και μεταλαμπαδεύει απλά την αφεντιά του πάνω στο θέμα. Βέβαια αυτό δεν είναι απαραίτητο, σίγουρα υπάρχουν εκπαιδευτικοί τομείς όπως τα μαθηματικά ή η ιστορία, όπου θεωρητικά η σωστή απάντηση είναι μία άλλα υπάρχουν και άλλοι τομείς όπου ο αφηγητής ή εκπαιδευτικός μπορεί να είναι καθοδηγητής παροτρύνοντας τους μαθητές προς τη «σωστή» κατάληξη, όπως στα μαθήματα της λογοτεχνίας και ακόμα και της γλώσσας και της έκθεσης ή ακόμα και στα πιο θεωρητικά ακόμα μαθήματα με λίγο πιο ελεύθερο θέμα, όπως η φιλοσοφία ο αφηγητής/ ή εκπαιδευτικός μπορεί να έχει τον ρόλο ενός νοητικού συνομιλητή δημιουργώντας Σωκρατικά σενάρια οδηγώντας τον ακροατή με τη μαιευτική ή την επαγωγική μέθοδο στο επιθυμητή κατάληξη.

Οι Πολυμεσικές Εφαρμογές και τα Οφέλη τους στην Εκπαίδευση.

Πολυμεσικές Εφαρμογές και τα Οφέλη τους στην Εκπαίδευση.

1. Πολυμεσικές Εφαρμογές στην Εκπαίδευση.

Δεν αποτελεί μυστικό ότι οι πολυμεσικές εφαρμογές και η τεχνολογία έχει ξεκινήσει δειλά δειλά τα τελευταία χρόνια να εισέρχεται στον χώρο της εκπαίδευσης. Παράδειγμα αποτελούν οι ανερχόμενες εκπαιδευτικές δραστηριότητες με κύριο άξονα τα ΤΠΕ όπως το ευρέως γνωστό BeeBot που εισάγει τα παιδιά στον κόσμο της ρομποτικής και η δημιουργία λογισμικών για την σχολική τάξη όπως είναι το Tux Paint και το διαρκώς αναβαθμισμένο Scratch.

Οι πολυμεσικές εφαρμογές και γενικότερα η τεχνολογία γίνεται ολοένα και πιο αποδεχτεί από τους μαθητές, καθώς πέρα από τα αποτελέσματα που αποφέρουν οι προαναφερόμενες εφαρμογές και την απήχηση τους μέσα στην τάξη, βλέπουμε τον κόσμο των video games να αποκτά διαρκώς περισσότερο κοινό και τα παιδιά να το ενστερνίζονται αυτό φέρνοντας μέσα στην τάξη τις συζητήσεις για τα παιχνίδια τους καθώς και το ειδικό λεξιλόγιο των “gamer”.

Μέσα σε αυτές τις πολυμεσικές εφαρμογές εντάσσονται και τα podcasts, συγκεκριμένα στον τομέα της αφήγησης και διαπαιδαγώγησης μέσω ακουστικών ερεθισμάτων. Μέσα από μία αφήγηση ενός podcast ή μιας ιστορίας, πέρα από όλα τα οφέλη που θα συζητήσουμε παρακάτω, προσφέρεται και στον παιδί ακουστική εκπαίδευση. Η ακουστική εκπαίδευση είναι μια μορφή εκπαίδευσης που χρησιμοποιείται κυρίως σε παιδιά ειδικής αγωγής με βαρηκοΐα, οπού με ακουστικές ασκήσεις βελτιώνουν την λειτουργία του ακουστικού συστήματος. Δεν παύει όμως να είναι ένα χρήσιμο όργανο και σε παιδιά που δεν φέρουν προβλήματα βαρηκοΐας. Καθώς με την ανάπτυξη της ακουστικής λειτουργίας βελτιώνεται η χρονική επεξεργασία του χρειάζεται ένα παιδί για την αποκωδικοποίηση της πληροφορίας ενός ακουστικού ερεθίσματος και κατά συνέπεια κατάληξη στην χρονική διάταξη, αναφερόμενοι στην ικανότητα κατανόησης επακριβώς πολλαπλών ηχητικών μηνυμάτων.

Συνεπώς, μέσω των ακουστικών ερεθισμάτων και της ακουστικής εκπαίδευσης βοηθάμε το παιδί να “ξεκλειδώσει” και να φτάσει στο επόμενο επίπεδο κατανόησης της πληροφορίας, και κατά πάσα πιθανότητα, εφόσον πρώτα ξεκλειδώσει τον τρόπο

στον ακουστικό κομμάτι να μπορέσει να το μεταφέρει και στην κατανόηση του γραπτού λόγου, γνωρίζοντας πλέον τον τρόπο.

2. Τα οφέλη των podcast στην εκπαίδευση.

Σε αυτό το σημείο θα αναλύσουμε τα οφέλη που προσφέρουν τα podcasts στην εκπαίδευση: Πιο συγκεκριμένα, ευνοούν την ανάπτυξη δεξιοτήτων άρθρωσης λόγου και επικοινωνίας, καθώς και ενεργοποιούν πολλαπλές αισθήσεις, όπως υποστηρίζουν και οι Μπεχεβιοριστές η επίδραση του περιβάλλοντος παίζει καθοριστικό ρόλο στην κατάκτηση της γλώσσας (Skinner, 1957). Το παιδί είναι παθητικός μαθητής, ο οποίος ανταποκρίνεται στα ερεθίσματα του περιβάλλοντος. Μέσα από την ενθάρρυνση και τη μίμηση αρχίζει να δημιουργεί ήχους, λέξεις και προτάσεις. Σύμφωνα πάντα με τους μπεχεβιοριστές, ο ρυθμός και το επίπεδο της μάθησης της γλώσσας στο παιδί εξαρτάται από την ενθάρρυνση και τις τεχνικές που ακολουθούν οι γονείς για να μάθει τη γλώσσα και όχι από την ωρίμανση του ίδιου του παιδιού, σε αυτή την περίπτωση τα παιδιά έχουν ξεκινήσει τη γλωσσική τους ανάπτυξη ήδη καθώς το παράδειγμα των Μπεχεβιοριστών αναφέρεται σε βρεφική ηλικία αλλά εφαρμόζει και στην δική μας περίπτωση. Αντί για τους γονείς ο εκπαιδευτικός ή ο αφηγητής εισάγει τους ακροατές σε ένα καινούργιο μέσο επικοινωνίας και έκφρασης όπου θα τους εξοικειώσει με καινούργιες έννοιες και λεξιλόγια, ειδικά και μη, ανάλογα με το θέμα βοηθώντας τους έτσι να εμπλουτίσουν το δικό τους, από ποικιλότητα λέξεων έως και δομή, οδηγώντας τους έτσι ένα βήμα πιο κοντά στην κατάκτηση της γλωσσικής ανάπτυξης.

Όσο για τις πολλαπλές αισθήσεις πέρα από το κομμάτι της ακοής που ενεργοποιείται με όλα τα podcast υπάρχουν μορφές podcasts που δεν περιορίζονται μόνο στο ακουστικό κομμάτι αλλά έχουν και εικόνα (vodcast) συνεπώς μπορούν να συνδυάσουν όραση με ακοή οξύνοντας έτσι τον νου και διευρύνοντας τους πνευματικούς ορίζοντες. Επιπλέον, ενδυναμώνει τη δημιουργική διερεύνηση των εκφραστικών δυνατοτήτων με τη χρήση των συγχρόνων μέσων συνεπώς και την ανάπτυξη δεξιοτήτων χρήσης της τεχνολογίας, όπου στην εποχή της τεχνολογίας σήμερα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι τόσο της καθημερινότητας όσο και μία πολυτιμότερη δεξιότητα στην αγορά εργασίας και δυστυχώς συχνά παραμελείτε από τα εκπαιδευτικά προγράμματα όποτε η συγκεκριμένη ιδέα, η χρήση δηλαδή των podcasts μέσα στην τάξη, μπορεί να θεωρηθεί και μια αφορμή για να διδάξει στα παιδιά τη χρήση των υπολογιστών και των ηλεκτρονικών μέσων.

Εφόσον αναφερθήκαμε στη δεξιότητα και την αξία των ηλεκτρονικών υπολογιστών, άξια αναφοράς αποτελούν και τα θετικά στοιχεία που προσδίδουν στην διδασκαλία, καθώς εκμεταλλεύονται την κινητοποίηση και το ενδιαφέρον που προκαλούν τα πολυμέσα στα παιδιά σχολικής ηλικίας μέσω ενός βίντεο ή ενός αρχείου ήχου όπου για τα παιδιά φαντάζει πολύ πιο ενδιαφέρον και ελκυστικό από μια κόλλα χαρτί ή ένα βιβλίο, συν ότι με αυτόν τον τρόπο φέρνουν την εκπαίδευση πιο κοντά στην τεχνολογία που χρησιμοποιούν οι μαθητές καθημερινά, γιατί όπως αναφερθήκαμε καινωρίτερα πλέον είναι σχεδόν αυτονόητο ότι κάθε σπίτι, αν όχι κάθε παιδί, έχει τα ηλεκτρονικά μέσα για ακούσει αρχεία ήχου ή να παρακολουθήσει βίντεο (smartphones, tablets, ηλεκτρονικοί υπολογιστές).

Παραδείγματα των όσων λέμε αποτελεί και το γεγονός ότι οι ξενόγλωσσες ταινίες βοηθούν στην εκμάθηση ξένων γλωσσών, όπου υπάρχουν έρευνες που το αποδεικνύουν αυτό καθώς και πολλοί καθηγητές Αγγλικών το είχαν παρατηρήσει. Ένας από αυτούς είναι και ο Barry Baddock όπου έχει στηρίξει μεγάλο έργο της έρευνας του στο ηχητικό ερέθισμα που προσφέρουν οι ταινίες, καθώς και ένα βιβλίο πάνω σε αυτό το συμπέρασμα. Λέει πως παρατήρησε στους μαθητές του ότι το να «ακούνε πως ακούγεται μια λέξη» καθώς την διαβάζουν τους βοήθησε να αποκωδικοποιήσουν την πληροφορία και να συγκρατήσουν πιο εύκολα και το πώς προφέρεται η λέξη καθώς και τη σημασία της.

Σε αυτήν την αποκωδικοποίηση έδωσε περισσότερη βάση ο καθηγητής Michael Godsey με ανάρτηση του στο ξένο περιοδικό reading rockets περιγράφοντας την εμπειρία του από τη χρήση των podcasts μέσα στην τάξη του. Ο εν λόγω καθηγητής χρησιμοποίησε τα podcast στο μάθημα της λογοτεχνίας και της έκθεσης και αναφέρθηκε πως τα podcast βοήθησαν τα παιδιά να αποκωδικοποιήσουν την πληροφορία πιο εύκολα και τόνισε το πόσο σημαντικό είναι να ασχολούμαστε με τη διαδικασία της αποκωδικοποίησης στις μικρότερες ηλικίες καθώς προχωρώντας στις μεγαλύτερες τάξεις παρατηρούμε ότι αυτή η διαδικασία αρχίζει και αυτοματοποιείται. Ανέφερε επίσης ότι στα μαθήματα της λογοτεχνίας και της έκθεσης παρατηρήθηκε και βελτίωση της αυτοπεποίθησης των μαθητών.

Άλλη μια πολύ σημαντική παρατήρηση που έγινε ήταν πως οι μαθητές που είχαν προβλήματα συγκέντρωσης ή απόσπασης προσοχής τους βοήθησε και στην κατανόηση κειμένου και στη διατήρηση της προσοχής του πάνω σε αυτό. Πιο συγκεκριμένα κιάλας πολλοί μαθητές ανέφεραν ότι τους ήταν και πολύ πιο εύκολο να

διακρίνουν ποιο κομμάτι δεν κατάλαβαν καλά, όταν υπάρχει και ακουστικό υλικό συνεπώς ξέρουν ποια σημεία να ανατρέξουν πάλι και να αυτοβελτιωθούν.

Κλείνοντας, το άρθρο περιγράφει την εμπειρία του σαν να απαντά στο ερώτημα «γιατί να επιλέξετε τα podcasts;» λέγοντας πολύ απλά «επειδή δεν κοστίζουν τίποτα - πάνω κάτω δηλαδή το ποσό που υπάρχει διαθέσιμο για τους καθηγητές για την αγορά υλικών για την τάξη». Συνεπώς, τα podcasts δεν δημιουργούν πρόβλημα κόστους, όπως λέει και ο ίδιος καθώς υπάρχουν λογισμικά διαθέσιμα δωρεάν, πολλές φορές προ εγκατεστημένα μάλιστα, σε όλες τις πλατφόρμες με τα όποια κάποιος μπορεί να δημιουργήσει το δικό του podcast. Επιπλέον, πρέπει να τονιστεί ότι τα podcasts αποτελούν μια άκρως οικολογική επιλογή καθώς δεν απαιτούν κανένα υλικό αγαθό όπως τα φύλλα εργασίας συνεισφέροντας έτσι στον οικονομικό υπολογισμό και στις θεματικές της τάξης, καθώς μπορούμε και μέσω των podcast να μιλήσουμε για την περιβαλλοντολογική συνείδηση και το ανάποδο. Αναφέρει κιόλας την ευκολία διατίθενται στους μαθητές όντας είτε ένα απλό αρχείο ήχου ή ένας απλός σύνδεσμος υπερκειμένου και το πώς αποτελεί κάτι εναλλακτικό για τους μαθητές. Δηλαδή, αντί του να διαβάζουν ένα απλό κείμενο το να το ακούν τους δίνει την αίσθηση ότι συμμετέχουν σε μία κουβέντα έναντι μιας στείρας απαγγελίας από έναν ενήλικα.

Ενισχύοντας όσα αναφέρθηκαν στο άρθρο, αξίζει να σημειωθούν μερικά επιπλέον πράγματα. Τα podcasts πέρα από μηδενικό κόστος σε χρηματικό αντίτιμο έχουν και μηδενικό κόστος σε ό,τι αναφορά και στα υλικά αγαθά - καθιστώντας έτσι μια πιο φιλική επιλογή προς το περιβάλλον αντί των φωτοτυπιών και των έντυπων σημειώσεων. Ακόμη πέρα από την ίδια τους την χρηστικότητα μέσα στην μαθητική τάξη μπορούν να χρησιμοποιηθούν και τα ίδια ως πηγή δραστηριοτήτων διαλέγοντας ένα θέμα σε συνεργασία με τους μαθητές και δημιουργώντας όλοι μαζί το δικό μας podcast εκμεταλλευόμενοι έτσι και την ευκολία της χρήσης του.

Τέλος, σαν υποσημείωση αξίζει να αναφερθεί και η πιθανή χρήση των podcasts στην ειδική αγωγή ως «υποκατάστατο» των ήδη υπαρχόντων μέσων. Ειδικότερα, στις περιπτώσεις των τυφλών μαθητών η ακουστική φύση των podcasts μπορεί εκμεταλλευτεί στο έπακρο και από τον καθένα καθώς δεν χρειάζεται η εξειδίκευση που είναι απαραίτητη για να δημιουργήσει κάποιος ένα κείμενο με την μέθοδο Braille πάρα μόνο τα όσα αναφέραμε.

Δημιουργούμε το δικό μας Podcast.

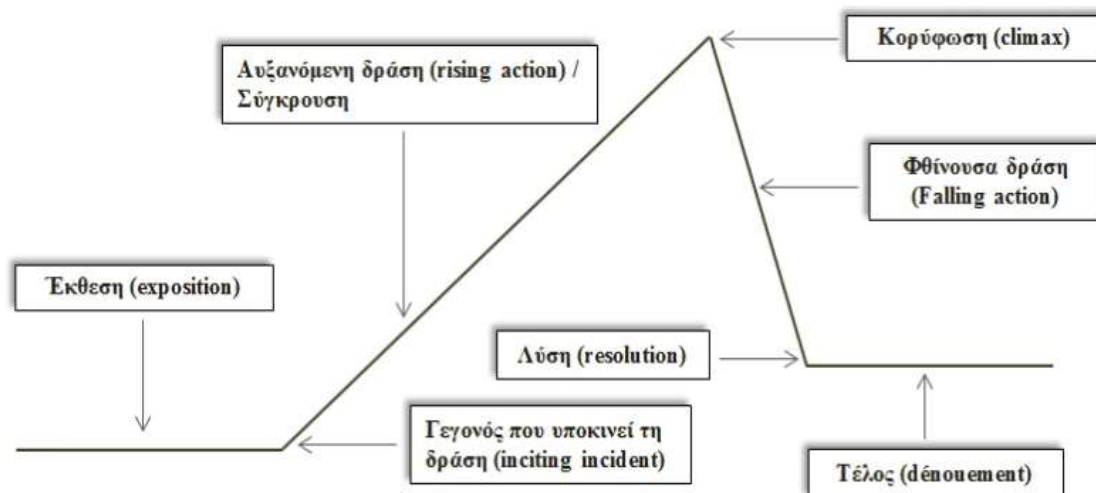
1. Η διαδικασία που ακολουθήθηκε.

Σε αυτό το κομμάτι της εργασίας θα γίνει ανάλυση σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο δημιουργήθηκε το παρακάτω podcast. Αφού πρώτα επιλέχθηκε ένα θέμα το οποίο θα ταιριάζει την πλατφόρμα του podcasting, δηλαδή κάτι το οποίο θα μπορούσε να έχει έναν βασικό άξονα για θεωρηθεί ως «κανάλι» (channel) και κάθε επερχόμενο podcast να είναι η συνέχεια αυτού και θεωρηθεί ως «επεισόδιο» (episodes). Παράλληλα έγινε προσπάθεια να βρεθεί κάτι το οποίο να έχει και διδακτική αξία και να προσελκύσει και το ενδιαφέρον το παιδιών για να μην το αντιμετωπίσουν ως μια «εργασία για το σπίτι» αλλά κάτι που θα το ευχαριστηθούν.

Για αυτό το λόγο έγινε η επιλογή για τον Ηρακλή και τους άθλους του οποίους έκανε, καθώς είναι εφικτό να ληφθεί ο Ηρακλής ως κεντρικός άξονας και οι άθλοι ως επεισόδια. Επιπλέον, η μυθολογία είναι και εντός της διδακτικής ύλης στις μικρότερες τάξεις του σχολείου συνεπώς είναι κάτι το οποίο θα μπορούσε να μπει άμεσα σε πράξη και να μην μείνει στην θεωρία. Ένας ακόμη συντελεστής ήταν και πως το μάθημα της μυθολογίας είναι αγαπητό συνήθως από τους μαθητές λόγω του ενδιαφέροντος που προκαλεί η αφήγηση αυτών των ιστοριών.

Έπειτα, αφού έγινε η επιλογή του θέματος μας έγινε αναζήτηση έγκυρων πηγών για να βασιστεί το σενάριο που θα γραφθεί. Αντλήθηκαν πληροφορίες από κείμενα, όπως «Ηρακλής Μαινόμενος» του Ευριπίδη, του ίδιου τους μύθος και τις διαφορετικές οπτικές από διάφορους ιστορικούς και τις εκδόσεις τους και επιλέχθηκαν οι πιο κατάλληλες για την ηλικιακή ομάδα που απευθύνεται το συγκεκριμένο podcast και τέλος εξετάστηκαν και τα βιβλία της μυθολογίας και της ιστορίας των πρώτων τάξεων του δημοτικού. Αφού πλέον υπήρχε έγκυρο υλικό για να βασιστεί το σενάριο ξεκίνησε η συγγραφή τους με της παραλλαγές και τις διαφοροποιήσεις που χρειαζόντουσαν να γίνουν για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον από τα παιδιά αλλά και για να είναι και κατάλληλα της ηλικίας τους. Το προφορικό ύφος που επιλέχθηκε ήταν συγκεκριμένο, μοιάζει λίγο με αυτό των παραμυθιών, με τριαδικά σχήματα και αυξητικά σχήματα, προκειμένου να έχει μια οικεία αίσθηση προς τα παιδιά, καθώς όλα έχουν ακούσει παραμυθία, ενώ παράλληλα διατηρεί το ενδιαφέρον τους.

Αξίζει να σημειωθεί, πως σαν πρότυπο στην συγγραφή του σεναρίου ήταν το μοντέλο πλοκής της πυραμίδας του Freytag κατά την οποία έρχεται μια πρόκληση, στην προκειμένη περίπτωση οι άθλοι, προκειμένου να συγχωρεθεί για τα λάθη του, έπειτα οδηγείται στην κορύφωση, που είναι η μάχη σε κάθε άθλο ή η στιγμή που βρίσκει ο Ηρακλής τον τρόπο να ξεπεράσει την εκάστοτε δυσκολία, και τελευταία η λύση. Σε όλους του άθλος βασικός πρωταγωνιστής είναι ο Ηρακλής και οι δευτεραγωνιστές αλλάζουν ανάλογα με τον άθλο.

Στην συνέχεια, αφού ολοκληρώθηκε η συγγραφή του σεναρίου, σειρά είχε η ηχογράφηση. Αφού επιλέχθηκε πρώτα το κατάλληλο λογισμικό, στην δική μας περίπτωση ήταν το FL Studio 20, ξεκίνησε η μαγνητογράφηση. Έπειτα διαδέχτηκε η μουσική επένδυση, όπου προτιμήθηκε κάτι ήπιο, και η κατάληξη ήταν να γίνει δανεισμός της μουσικής του ηλεκτρονικού παιχνιδιού Assassin's Creed:Odyssey καθώς για την δημιουργία των κομματιών έχουν χρησιμοποιηθεί κυρίως αρχαία ελληνικά όργανα και ταίριαζαν στην αίσθηση που ήταν θεμιτό να βγει προς τα έξω.

Τέλος, συνδύασαμε της ηχογράφησης και την μουσική, και με τις έτοιμες ρυθμίσεις/επιλογές (preset) που παρέχει το πρόγραμμα έγιναν κάποιες διορθώσεις στην ποιότητα του ήχου και σε λάθη όπως δυνατές αναπνοές και ανεπιθύμητη ήχοι, καθώς και fade in και out της μουσικής. Στην συνέχεια αφού είχαμε τα αρχεία ήχου στα χέρια μας ήταν η σειρά της επιλογής της πλατφόρμας που θα τα ανεβάσουμε. Κύρια ιδέα κατά την διάρκεια της δημιουργίας των podcast ήταν να βρεθεί ο πιο απλός και λειτουργικός τρόπος που μπορεί να γίνει, τόσο στην παραγωγή τους όσο και στην διανομή. Για αυτόν τον λόγο επιλέξαμε την πλατφόρμα SoundCloud όπου με μια δωρεάν εγγραφή ο καθένας μπορεί να ανεβάσει τα κομμάτια του για τους ακροατές,

και οι ακροατές αν θέλουν απλά να τα ακούσουν δεν χρειάζεται καν να κάνουν εγγραφή, συνεπώς στον θεωρητικό πλαίσιο, θα ήταν η πιο εύχρηστη επιλογή αν βρισκόμασταν στο πλαίσιο μιας τάξης, όπου απλά με ένα υπερκείμενο οι μαθητές θα μπορούσαν να ακούσουν τα podcasts μας. ([http link](#)) Και έτσι τα podcasts μας ήταν έτοιμα, μπορείτε να τα ακούσετε [εδώ](#).

2. Εισαγωγή: Ηρακλής.

Πλοκή:

Αρχή: Εισαγωγή του ήρωα μας του Ηρακλή

Κορύφωση: Η σφαγή που διέπραξε κατά της οικογένειας του

Τέλος: Η επίσκεψη του στο μαντείο των Δελφών για να βρει λύση.

Ο Ηρακλής γεννήθηκε στην Θήβα. Ήταν γιός της Αλκμήνης και του Δία. Η μητέρα του μαζί με τον θετό του πατέρα Αμφιτρύωνα είχαν καταφύγει στην Θήβα, επειδή ο Αμφιτρύωνας σκότωσε κατά λάθος τον Ηλεκτρώνα, τον πατέρα της Αλκμήνης και παππού του Ηρακλή, κατά την διάρκεια ενός κυνηγιού ρίχνοντας του επάνω του ένα βαρύ ρόπαλο. Όταν κάποτε ο Αμφιτρύωνας έλειπε σε κάποια εκστρατεία, ο Δίας που ήταν πολύ ερωτευμένος με την Αλκμήνη, βρήκε την ευκαιρία να περάσει χρόνο μαζί της, και πήρε την μορφή του άντρα της, του Αμφιτρώνα, για να περάσει ένα βράδυ μαζί της, όπου στην πραγματικότητα ήταν τρεις ολόκληρες μέρες, καθώς ο Δίας διέταξε τον ήλιο να μην ανατείλει για τις 2 επόμενες μέρες.

Έπειτα ο Δίας με την επιστροφή του στον Όλυμπο ανήγγειλε στους υπόλοιπους θεούς ότι η εγγονή του Περσέα θα γεννήσει αυτόν που θα βασιλεύσει στον Θρόνο των Περσίδων, ο Περσέας ήταν ο προ προπάππος του Ηρακλή, συνεπώς πατέρας την Αλκμήνης, και ήταν και αυτός μεγάλος ήρωας -ίσως μιλήσουμε και για τις δικές του περιπέτειες κάποια στιγμή. Και έτσι έγινε, και έπειτα από 9 μήνες γεννήθηκε ο Ηρακλής, η γέννηση του Ηρακλή όμως έκανε την θεά Ήρα, τη γυναίκα του Δία να ζηλέψει, επειδή ο Δίας ήταν ερωτευμένος με άλλες γυναίκες, για αυτόν τον λόγο ο Ηρακλής πήρε το όνομα που έχει, που σημαίνει δηλαδή «η δόξα της Ήρας», σε μία προσπάθεια των γονιών του να καλοπιάνουν την θεά. Αλλά δυστυχώς δεν τα κατάφερε και η Ήρα εξακολουθούσε να ζηλεύει το ίδιο με πριν, και έτσι ένα βράδι που ο Ηρακλής κοιμόταν όταν ήταν μωράκι η Ήρα έστειλε στην κούνια του δύο φίδια, αλλά επειδή ο Ηρακλής ήταν ημίθεος, δηλαδή μισός θεός και μισός άνθρωπος, κατάφερε με μεγάλη

ευκολία να πνίξει και τα δύο φίδια. Αυτό νεύριασε ακόμα περισσότερο την θεά Ήρα και δεν ξέχασε ποτέ την ζήλια της.

Ο Ηρακλής, σαν παιδάκι και αυτός, χρειάστηκε δασκάλους για να του μάθουν τα απαραίτητα. Έτσι ο Αμφιτρύωνας, ο θετός του πατέρας που τον μεγάλωνε σαν δικό του γιό, του έμαθε πως να ιππεύει άρμα και άλογα, ο Κάστορας του δίδαξε να πολεμάει με σπαθί, ο Αίλυκος την πάλη, ο Εύρυτος το τόξο, ο Κένταυρος Χείρωνας της επιστήμες και ο Λινός τη μουσική.

Σύμφωνα με τον Ξενοφώντα, έναν μεγάλο ιστορικό της εποχής εκείνης, ο Ηρακλής κάποτε σαν έφηβος βρέθηκε καθιστός σε ένα σταυροδρόμι, και εκεί τον πλησίασαν δύο πανέμορφες κοπέλες. Η πρώτη κοπέλα του έδειξε έναν ίσιο εύκολο δρόμο, όπου αν τον ακολουθούσε, θα χαιρόταν τη ζωή δίχως έγνοιες, αλλά θα έκανε ένα σωρό κακές πράξεις όπου θα έκαναν τους ανθρώπους να τον θεωρήσουν κακοποιό. Αυτή ήταν η κακία. Η δεύτερη κοπέλα, η Αρετή, του έδειξε έναν στενό δρόμο, γεμάτο κοφτερές πέτρες και αγκάθια, που θα τον περπατούσε με μεγάλη δυσκολία, αλλά αν όμως τα κατάφερνε θα κερδίζει την αναγνώριση των ανθρώπων και εκείνοι θα τον θεωρούσαν ήρωα. Μπορείτε να μαντέψετε ποιον από τους δύο δρόμους διάλεξε ο Ηρακλής; Πολύ σωστά, διάλεξε της αρετής, προτιμώντας να υποφέρει αλλά να γνωρίσει την δόξα και την τιμή για τις καλές του πράξεις.

Αργότερα στην ζωή του ο Ηρακλής θα υπερασπιστεί την πόλη του, την Θήβα, πολεμώντας το βασίλειο του Ορχομενού. Για την νίκη του, ο Κρέοντας, βασιλιάς τη Θήβας, του έδωσε την κόρη του την Μεγάρρα, όπου ο Ηρακλής θα ερωτευτεί και θα κάνουν μαζί τρία παιδιά. Ο Ηρακλής όμως δεν ήξερε ακόμα πως το δύσκολο μονοπάτι που είχε διαλέξει σαν έφηβος δεν είχε ξεκινήσει καν, καθώς η θεά Ήρα που ακόμα ζήλευε τον Ηρακλή δεν άντεχε να τον βλέπει ευτυχισμένο και έτσι τον τύφλωσε με μανία και έβλεπε στο πρόσωπό της γυναίκας του και των παιδιών του τους εχθρούς που είχε ήδη πολεμήσει και έτσι τους επιτέθηκε. Όταν όμως ο Ηρακλής βρήκε τα λογικά του ήταν ήδη πολύ αργά καθώς είχε ήδη σκοτώσει την οικογένεια του.

Συντετριμμένος για τις πράξεις του αποφασίζει να πάει στο Μαντείο των Δελφών για να πάρει χρησμό, ώστε να μάθει τι πρέπει να κάνει για να συγχωρεθεί. Σύμφωνα με τον χρησμό, έπρεπε να υπηρετήσει για δώδεκα χρόνια τον Ευρυσθέα, βασιλιά των Μυκηνών, και να πραγματοποιήσει τους άθλους που θα του πρόσταζε εκείνος. Και κάπως έτσι οι περιπέτειες του ηρώα μας ξεκινούν.

3. Πρώτος άθλος: Ο Λέων της Νεμέας.

Πλοκή:

Αρχή: Συνάντηση του Ηρακλή με τον Ευρυσθέα και η παράδοση του πρώτου Άθλου.

Κορύφωση: Η μάχη του Ηρακλή με το λιοντάρι.

Τέλος: Η ολοκλήρωση του άθλου με την παράδοση του κουφαριού στον βασιλιά.

Έτσι ο Ηρακλής κατευθύνθηκε προς τις Μυκήνες για να βρει τον βασιλιά Ευρυσθέα. Ο Ηρακλής πήρε μαζί του και τον ανιψιό του Ιόλαο που στο μέλλον θα τον βοηθήσει με την εξυπνάδα να ολοκληρώσει μερικούς από τους άθλους του. Ο Ευρυσθέας και ο Ηρακλής ήταν συγγενής, συγκεκριμένα ήταν μακρινά ξαδέρφια, καθώς είχαν τον ίδιο προ-προ-προ-προ πάππου, τον Περσέα. Τώρα, θυμάστε που ο Δίας είχε πει ότι ο επόμενος που θα βασιλέψει στις Μυκήνες θα είναι ο εγγονός του Περσέα; Κανονικά αυτός θα ήταν ο Ηρακλής αν η θεά Ήρα δεν είχε βάλει το χεράκι της, αλλά επειδή όπως ήδη ξέρουμε ζήλευε πολύ το νόθο παιδί του άντρα της αποφάσισε να καθυστερήσει την γέννα του Ηρακλή και να επισπεύσει την γέννα του Ευρυσθέα, πράγμα που τον έκανε να γίνει εκείνος ο βασιλιάς των Μυκηνών αλλά παράλληλα ένα φιλάσθενο και αδύναμο παιδί επειδή γεννήθηκε στους 7 μήνες της κύησης του. Αλλά η Θέα δεν σταμάτησε εκεί, έβαλε κακές σκέψεις στο μυαλό του Ευρυσθέα, πως ο Ηρακλής όντας και αυτός εγγονός του Περσέα ήθελε να του πάρει την θέση του στον θρόνο. Και για αυτόν τον λόγο ο Ευρυσθέας ήθελε το κακό του Ηρακλή και ήλπιζε μετά από κάθε άθλο ότι εκείνος δεν θα επέστρεφε.

Έτσι, όταν ο Ηρακλής έφτασε μπροστά από τον βασιλιά, αφού συστήθηκαν και χαιρετήθηκαν ο Ευρυσθέας του είπε : «Ηρακλή, έμαθα ότι είσαι πολύ δυνατός και αψηφάς όλους τους κινδύνους. Για να μείνεις εδώ μαζί μου θέλω να κάνεις δώδεκα άθλους. Δέχεσαι τους όρους μου;» Τότε ο Ηρακλής δίχως δεύτερη σκέψη απάντησε κατευθείαν: «Ναι, θα κάνω ότι μου ζητήσεις». Τότε ο Ευρυσθέας είπε: «Ωραία, θα σου αναθέσω απευθείας τον πρώτο σου άθλο. Στα γειτονικά βουνά της Νεμέας υπάρχει ένα τρομερό λιοντάρι που κατασπαράζει ανθρώπους και ζώα, λέγεται ότι το δέρμα του είναι τόσο σκληρό που κανένα σπαθί ή βέλος δεν μπορεί να το τρυπήσει. Λέγεται επίσης πως αυτό το λιοντάρι ήταν φύλακας του Ναού της θεάς Σελήνης και πως μια μέρα πάνω στο θυμό της το κλώτσησε και κατέληξε στον τόπο μας. Ε, λοιπόν αυτό το λιοντάρι θέλω να σκοτώσεις και να μου φέρεις πίσω το δέρμα του.» Ο Ηρακλής τότε έγνεψε καταφατικά, πήρε το ρόπαλο του σαν μοναδικό όπλο, και ξεκίνησε για τα βουνά της Νεμέας.

Πίσω στο παλάτι ο Ευρυσθέας ευχαριστημένος με τον δύσκολο άθλο που σκαρφίστηκε για τον Ηρακλή ένωθε σίγουρος ότι δεν θα επιστρέψει. Ο Ηρακλής έφτασε νύχτα στα βουνά της Νεμέας και όντας κουρασμένος από το ταξίδι του χτύπησε την πόρτα ενός βοσκού και ζήτησε φιλοξενία λέγοντας «Είμαι ο Ηρακλής και έχω σταλθεί από τον βασιλιά για να σκοτώσω το λιοντάρι που έχει φέρει τόσες καταστροφές στον τόπο σας, μπορώ να μείνω εδώ για το βράδυ;» Ο βοσκός ακούγοντας όσα είπε ο Ηρακλής ξέσπασε σε κλάματα και είπε «Αχ παιδί μου, μακάρι να μπορούσες να το σκοτώσεις, γιατί αυτό το τέρας έφαγε τον μοναχογιό μου» «Ξέρεις που μπορώ να το βρω;» Ρώτησε ο Ηρακλής «Ναι, είπε ο βοσκός, μένει σε μία σπηλιά με δύο τρύπες στην πιο ψηλή κορυφή του βουνού, φάε, πιες και ξεκουράσου εδώ απόψε, και αύριο θα σε οδηγήσω σε αυτό, και αν είναι αυτή είναι αυτό είναι το θέλημα των Θεών τότε ίσως να τα καταφέρεις και να το σκοτώσεις.»

Έτσι, το επόμενο πρωί ο Ηρακλής με την βοήθεια του βοσκού πήγε στην φωλιά του λιονταριού. Ο Ηρακλής κατευθείαν πήρε έναν θεόρατο βράχο και σφράγισε μία από τις δύο τρύπες της σπηλιάς ώστε να μην μπορεί το λιοντάρι να ξεφύγει. Στη συνέχεια σφίγγοντας το ρόπαλο στα χέρια του μπήκε μέσα στην σπηλιά από την μοναδική πλέον είσοδο και γεμάτος θάρρος ξεκίνησε να ψάχνει το λιοντάρι. Δεν σκέφτηκε όμως ότι το πονηρό λιοντάρι караδοκούσε κρυμμένο στις χαραμάδες της σπηλιάς. Τότε όταν ο Ηρακλής κοιτούσε από την άλλη, το τέρας χίμηξε πάνω του αλλά εκείνος κατάφερε να το πετάξει μακριά. Εκεί και βρήκε την ευκαιρία να το χτυπήσει με το ρόπαλο του στο κεφάλι του καταφέροντας να το ζαλίσει σπάζοντας όμως το μοναδικό όπλο που είχε στην διάθεση του. Έτσι κατέληξε να μάχεται το ζώο με τα γυμνά του χέρια. Καθ' όλη τη διάρκειά της μονομαχίας τους στόχος ήταν να τυλίξει τα χέρια του γύρω από το λαιμό του λιονταριού. Όσπου τα κατάφερε και βάζοντας όλη του τη δύναμη κατάφερε να πνίξει το θηρίο. Αφού το έσυρε έξω από την σπηλιά έγδαρε το δέρμα του και ξεκίνησε να γυρίσει πίσω.

Λίγο πριν μπει στο παλάτι, ο Ηρακλής φόρεσε το δέρμα του λιονταριού και έπειτα προχώρησε μέσα. Στη θέα του Ηρακλή ο Ευρυσθέας έτρεξε και κρύφτηκε μέσα σε ένα πιθάρι καθώς νόμισε ότι ήταν όντως το λιοντάρι της Νεμέας και όχι απλά το δέρμα του. Όταν κατάλαβε ότι πρόκειται για αστείο εμφανώς εκνευρισμένος βγήκε από το πιθάρι και ξεκίνησε αμέσως να σκέφτεται τον επόμενο άθλο ώστε να ξεφορτωθεί τον Ηρακλή.

4. Δεύτερος Άθλος: Λερναία Ύδρα.

Πλοκή:

Αρχή: Ο βασιλιάς Ευρυσθέας να προσπαθεί να βρει τον άθλο που να σκοτώσει τον Ηρακλή και η αναγγελία του άθλου σε αυτόν.

Κορύφωση: Η μάχη του Ηρακλή και του Ιόλαου με την Ύδρα.

Τέλος: Η άφιξη του Ηρακλή με τον ανιψιό του στην Τίρυνθα μπροστά βασιλιά και η ολοκλήρωση του άθλου.

Ο Ευρυσθέας δυσαρεστημένος που το λιοντάρι της Νεμέας δεν κατάφερε να σκοτώσει τον Ηρακλή πέρασε μέρες και νύχτες ολόκληρες, ξάγρυπνες προκειμένου να βρει έναν άθλο ακόμα πιο δύσκολο, που ούτε ο ίδιος ο Ηρακλής δεν θα κατάφερνε να φέρει εις πέρας. Ώσπου κάποια στιγμή καθισμένος στον θρόνο του φώναξε «Μα φυσικά!» Και είπε σε έναν από τους υπηρέτες του «Γρήγορα! Πήγαινε φέρε μου τον Ηρακλή!» Βλέπετε, κοντά στο Άργος και την Τίρυνθα υπήρχε μια λίμνη που λεγόταν Λέρνα. Οι Αρχαίοι Έλληνες πίστευαν ότι η λίμνη αυτή συνόρευε με τον Άδη. Μέσα σε αυτά τα νερά και κάτω από τις ρίζες των δέντρων ζούσε ένα τρομερό φίδι, με 9 κεφάλια! Αυτό το φίδι κατά πολλούς ήταν αδελφή του λέοντα της Νεμέας, και ήταν γνωστό ως Λερναία Ύδρα. Τις νύχτες αυτό το τέρας έβγαινε από τον βάλτο του και κατασπάραζε ότι έβρισκε μπροστά του - ανθρώπους και ζώα! Πολλοί προσπάθησαν να τα βάλουν με το θηρίο αλλά κανείς δεν τα κατάφερε! Αυτά και άλλα πολλά σκεφτόταν ο Ευρυσθέας σίγουρος ότι η Ύδρα θα καταφέρει να σκοτώσει τον Ηρακλή!

Όταν ο Ηρακλής ήρθε μπροστά του του είπε: «Θέλω να σκοτώσεις την Λερναία Ύδρα! Αυτός θα είναι ο δεύτερος άθλος σου!» Αυτή τη φορά ο Ηρακλής πήρε μαζί του τον αγαπημένο του ανιψιό τον Ιόλαο και ξεκίνησαν κατευθείαν για την Λέρνα. Μόλις έφτασαν στη λίμνη είδαν την ουρά του φιδιού να ανακατεύει τα νερά καθώς εκείνο κινούταν κάτω από τις ρίζες. «Πρέπει να το βγάλουμε από εκεί, είπε ο Ηρακλής, αλλά πώς θα το κάνουμε αυτό;». Αφού ο Ηρακλής και ο Ιόλαος σκέφτηκαν για λίγο ο Ηρακλής φώναξε «το βρήκα! Ιόλαε, μάζεψε ξύλα και βαλτά γρήγορα γύρω από τη φωλιά της Ύδρας!» Και έτσι έγινε, και όταν έβαλαν αρκετά ξύλα τότε άναψαν μία μεγάλη φωτιά και το μεγάλο ερπετό ξεπρόβαλε στην επιφάνεια της λίμνης. Ο Ιόλαος όταν το είδε τρομοκρατήθηκε - και όχι άδικα - και ρώτησε τον θείο του «Μα πώς θα την οδηγήσουμε έξω από την λίμνη; Αν την πολεμήσουμε εδώ σίγουρα θα μας πιάσει και θα μας σύρει στον πάτο της λίμνης για να μας πνίξει!» «Έννοια σου και το έχω σκεφτεί και αυτό!» Είπε ο Ηρακλής, επειδή πέρα από πολύ θαρραλέος, πέρα από πολύ

δυνατός, ήταν και πολύ έξυπνος! «Μάζεψε εσύ κι άλλα ξύλα να φουντώσει η φωτιά!» Και καθώς τα έλεγε ακουμπούσε τα σιδερένια βέλη του μέσα στις φλόγες μέχρι να πυρώσουν και να κοκκινήσουν οι άκρες τους και έπειτα έπιασε το τόξο του και ξεκίνησε να τα στέλνε ένα ένα προς το φίδι ώσπου εκείνο δεν άντεξε άλλο πια τη ζέστη και όρμησέ επάνω στον Ηρακλή για να τον κατασπαράξει! Τότε ο ήρωας μας έπιασε ένα τσεκούρι που είχε μαζί του και χτύπησε το ένα από τα κεφάλια της Ύδρας! Αλλά με τρόπο στο βλέμμα του είδε πως από το κομμένο κεφάλι της Ύδρας να φυτρώνουν άλλα δύο! Εκείνη τη στιγμή ο Ιόλαος θέλοντας να βοηθήσει τον Ηρακλή μάζεψε όσο θάρρος είχε και φώναξε «Θεΐε! Ξέρω τι πρέπει να κάνουμε! Συνέχισε να κόβεις τα κεφάλια της!» Και άρπαξε ένα ξύλο από την φωτιά και έτρεξε στο μέρος του Ηρακλή και κάθε φορά που εκείνος έκοβε ένα κεφάλι έκαιγε την πληγή του τέρατος με αποτέλεσμα να μην βγαίνουν άλλα στην θέση του! Και το έκαναν ξανά! Και ξανά! Και ξανά! Όσπου έμεινε μόνο το μεσαίο κεφάλι της Ύδρας που ήταν το πιο μεγάλο και το πιο δυνατό.

Όταν ο Ηρακλής κατάφερε επιτέλους να το κόψει το φύτεψε βαθιά στη γη για να μην ξαναφύτρωσει ποτέ! Αφού κατατρόπωσαν το τέρας οι δυο τους επέστρεψαν στην Τίρυνθα. Ο Ευρυσθέας δεν μπορούσε να πιστέψει στα ίδια του τα μάτια! Και τραυλίζοντας είπε «Μ-μ-μ-μ μα πώς είναι δυνατόν; Μήπως φοβηθήκατε και δεν πήγατε καν στην Ύδρα;» Και ο Ηρακλής απάντησε «Φυσικά και πήγαμε και την σκοτώσαμε την Ύδρα. Στην όχθη της Λέρνης μπορείς πλέον να βρεις τα κομμένα κεφάλια της.» Ο βασιλιάς τότε συγχαίρηκε τον Ηρακλή για το κατόρθωμα του και ας μην το εννοούσε ενώ σκεφτόταν ακόμα πιο επικίνδυνους άθλους για τον Ηρακλή.

5. Τρίτος Άθλος: Κερυνίτιδα Έλαφος.

Πλοκή:

Αρχή: Ο βασιλιάς Ευρυσθέας να προσπαθεί να βρει τον άθλο που να σκοτώσει τον Ηρακλή και η αναγγελία του άθλου σε αυτόν.

Κορύφωση: Το κυνηγητό του Ηρακλή με το ελάφι καθώς και η συνάντησή του με την θεά Άρτεμις.

Τέλος: Η γελοιοποίηση του βασιλιά και η ολοκλήρωση του άθλου.

Για τον τρίτο άθλο ο Ευρυσθέας κατάστρωσε ένα πανούργο σχέδιο. Όταν εμφανίστηκε μπροστά του ο Ηρακλής του είπε: «Αυτή τη φορά δεν θέλω να σκοτώσεις κανένα θηρίο ή τέρας. Θέλω να πας στα ψηλά βουνά που χωρίζουν την Αργολίδα από την Αρκαδία. Εκεί ζει το ιερό ελάφι της θεάς Αρτέμιδος, ξεχωρίζει από τα χρυσά του

κέρατα και την ταχύτητα του, είναι τόσο γρήγορο που κάποτε κατάφερε να ξεφύγει από την ίδια την Αρτέμιδα, την θεά του κυνηγιού, όταν προσπάθησε να το πιάσει για το άρμα της, και από τότε είναι υπό την προστασία της. Ε λοιπόν, θέλω εσύ να το πιάσεις και να μου το φέρεις εδώ ζωντανό.» Ο Ηρακλής δέχτηκε τον άθλο δίχως να έχει επιλογή και ξεκίνησε αμέσως να πάει στα άγρια βουνά της Αρκαδίας.

Πίσω στο παλάτι ο Ευρυσθέας καταχαρούμενος επαινούσε τον εαυτό του για το τέλειο σχέδιο του. «Μα τι έξυπνο, έλεγε, Δεν θα μπορέσει ποτέ να πιάσει το ελάφι! Τρέχει πιο γρήγορα και από τον ίδιο τον άνεμο! Ίσως σκοτωθεί προσπαθώντας! Και ακόμα και να το πιάσει, σίγουρα αυτό θα εξοργίσει την θεά Αρτέμιδα και θα αναλάβει εκείνη! Ακόμη και στην χειρότερη των περιπτώσεων του να τα καταφέρει και να μου το φέρει εδώ ζωντανό θα έχω ένα υπέροχο έκθεμα για τον κήπο μου!» Σκεφτόταν και έπινε και γλεντούσε μόνος του ο Βασιλιάς.

Μετά από λίγες μέρες ταξιδιού ο Ηρακλής έφτασε στο βουνό της Αρκαδίας που λεγόταν Αρτεμίσιο. Εκεί συνάντησε έναν κυνηγό και τον ρώτησε αν έχει δει το ελάφι με τα χρυσά κέρατα. «Ναι, το έχω δει πολλές φορές. Αλλά μην τολμήσεις να το σκοτώσεις γιατί είναι το ιερό ελάφι της θεάς Αρτέμιδος» είπε ο κυνηγός και ο Ηρακλής του εξήγησε : «Πρέπει να το πιάσω ζωντανό.» Τότε ο κυνηγός γέλασε σαν να άκουσε κάποιο αστείο και απάντησε στον Ηρακλή: «Μα τι είναι αυτά που λες; Αυτό το ελάφι τρέχει πιο γρήγορα και από την αστραπή. Ακόμη και να καταφέρεις να πιαστείς απάνω του θα σε παρασύρει σε παράξενους ξένους τόπους και δεν θα καταφέρεις ποτέ να βρεις τον δρόμο σου. Καλύτερα να γυρίσεις πίσω.» Ο ήρωας μας βέβαια δεν πτοήθηκε και συνέχισε να ψάχνει παντού για το ελάφι. Κοίταξε σε πεδιάδες, σε σχισμές βράχων, στις σπηλιές των βουνών ώσπου μια μέρα είδε το ελάφι να πίνει νερό σε κάποια λίμνη.

Τότε ο Ηρακλής όρμησε να το πιάσει αλλά το ελάφι τον κατάλαβε και ξεκίνησε να τρέχει! Και από πίσω του ακριβώς, έτρεχε και ο Ηρακλής! Το κυνηγητό τους κράτησε ώρες, και ώρες ώσπου οι ώρες γίναν μέρες, και οι μέρες νύχτες, και ήταν τόσες πολλές οι μέρες και οι νύχτες που έγιναν μήνες. Έναν ολόκληρο χρόνο ο Ηρακλής ακούραστος κυνηγούσε το ελάφι, ως που κάποια στιγμή αυτό κουρασμένο πήγε να πει νερό μια λίμνη και έτσι ο Ηρακλής βρήκε την ευκαιρία και το γράπωσε, και αφού του έδεσε τα μπρος και τα πίσω πόδια, το φόρτωσε στον ώμο του και ξεκίνησε για να γυρίσει πίσω.

Στο δρόμο προς το παλάτι όμως εμφανίστηκε μπροστά του η θεά Άρτεμις και εξοργισμένη τον ρώτησε «Γιατί σκότωσες το ιερό μου ελάφι;» Τότε ο Ηρακλής

γονάτισε από σεβασμό και της εξήγησε ότι το ελάφι είναι ζωντανό και πως αφού το δει ο βασιλιάς Ευρυσθέας θα το άφηνε ελεύθερο. Η Άρτεμις τον συγχωρέσε και έδειξε κατανόηση, αλλά τον έβαλε να υποσχεθεί πως το ελάφι θα αφηνόταν ελεύθερο, και πως ο βασιλιάς δεν θα το κρατούσε για λάφυρο στον κήπο του.

Λίγες μέρες μετά ο Ηρακλής έφτασε στις πύλες του παλατιού, αλλά επειδή ήξερε ότι ο βασιλιάς ήταν ένας άπληστος άνθρωπος αρνήθηκε να μπει μέσα στο παλάτι με το ελάφι και έτσι ζήτησε να βγει ο βασιλιάς για να τον συναντήσει έξω. Ο Ευρυσθέας για άλλη μια φορά έμεινε έκπληκτος με το κατόρθωμα του Ηρακλή. Το ελάφι ήταν το πιο όμορφο πλάσμα που είχε δει, και το ήθελε για τον κήπο του. Όταν ο Ηρακλής το άφησε από τους ώμους του ο βασιλιάς προσπάθησε να το πιάσει από τα δεσμά του, αλλά αυτό στάθηκε στα πόδια του και ξεκίνησε να τρέχει μανιασμένο σέρνοντας στο διάβα του τον πεσμένο βασιλιά. Όσπου λύθηκε από τα από τα σχοινιά του και κάνεις δεν το ξαναείδε από τότε.

Ο βασιλιάς ήταν πιο εκνευρισμένος από ποτέ καθώς ο Ηρακλής κατάφερε να τον ντροπιάσει δημόσια, και αφού σηκώθηκε από το χώμα έφυγε μουρμουρίζοντας «θα δει τι θα πάθει, δεν το περιμένει με τίποτα αυτό που σχεδιάζω».

6. Τέταρτος Άθλος: Ο κάπρος του Ερύμανθου.

Πλοκή:

Αρχή: Γεωγραφική τοποθέτηση του άθλου και η αναγγελία του από τον Ευρυσθέα στον Ηρακλή

Κορύφωση: Η συνάντηση του Ηρακλή με τον Κάπρο

Τέλος: Η παράδοση του αγριόχοιρου στον βασιλιά και η ολοκλήρωση του άθλου.

Στα βουνά της Αρκαδίας υπήρχε μία κορυφή που λεγόταν Ερύμανθος προς τιμήν του γιού του θεού Απόλλωνα. Σε εκείνο το βουνό λοιπόν είχε χαρίσει η θεά Άρτεμις ένα πελώριο και φοβερό αγριογούρουνο. Το αγριογούρουνο αυτό το φώναζαν Ερυμάνθιο κάπρο, και με το μέγεθος του και τους τρομερούς του χαυλιόδοντες τρομοκρατούσε τους χωρικούς της Ψηφίδας, του Λασιώνα και της Πελοποννήσου, καταστρέφοντας τα σπαρτά τους. Πολλοί κυνηγοί είχαν προσπαθήσει να σταματήσουν το θηρίο όμως κανείς δεν τα κατάφερε. Για να καταλάβετε για τι θηρίο μιλάμε, ακόμη και σήμερα στις περιοχές που αναφέραμε, όταν φυσάει δυνατά αέρας τον χειμώνα, οι ντόπιοι διατηρούν την έκφραση «μουγκρίζει ο κάπρος» .

Αυτός ήταν ο 4ος άθλος του Ηρακλή. «Θέλω να πας και να μου φέρεις εδώ μπροστά μου ζωντανό τον Ερυμάνθιο Κάπρο. Μόνο τότε θα πιστέψω ότι κατάφερες

όντως να τον νικήσεις! Αυτός είναι ο τέταρτος άθλος σου.» Ο Ηρακλής δίχως να έχει επιλογή δέχτηκε την πρόκληση και είπε στον βασιλιά «Θα γίνει το θέλημα σου». Ο παμπόνηρος βασιλιάς όμως για άλλη μια φορά είχε σκεφτεί πολύ καλά τον άθλο πριν τον αναθέσει στον Ηρακλή, καθώς πέρα από τον προφανή κίνδυνο που ήταν ο ίδιος ο κάπρος και την επιπλέον δυσκολία του να τον πιάσει ζωντανό αλλά και να τον φέρει μπροστά στον βασιλιά, υπήρχαν και οι Κένταυροι που ζούσαν σε εκείνη την περιοχή.

Οι Κένταυροι ήταν μυθικά πλάσματα που από την μέση και πάνω ήταν άνθρωποι και από την μέση και κάτω άλογα και λεγόταν ότι μισούσαν τους ανθρώπους. Έτσι ο βασιλιάς σκεφτόταν πως ο Ηρακλής μπορεί να μην προφτάσει καν να δει τον κάπρο, καθώς μπορεί να τον σκότωναν οι Κένταυροι όπως και τους πολλούς άλλους που έκαναν το λάθος να μπουκ στην περιοχή τους. Όμως και αυτή τη φορά ο βασιλιάς έκανε λάθος. Όταν μπήκε ο Ηρακλής στο δάσος που ήταν η περιοχή των Κενταύρων ήταν ήδη βράδυ. Τότε εμφανίστηκε μπροστά του ένας Κένταυρος με το όνομα Φώλος. Ο Ηρακλής τότε δίχως καμία ένδειξη φόβου για τον Κένταυρο που ήταν μπροστά του έκανε ικεσία για την φιλοξενία του στον ικέσιο Δία.

Βλέπετε στην Αρχαία Ελλάδα, όπως και σήμερα, φημιζόμεσταν για την φιλοξενία μας και βοηθούσαν αυτούς που είχαν ανάγκη ή ζητούσαν βοήθεια, και οι Κένταυροι δεν αποτελούσαν εξαίρεση. Αυτοί που ζήτηγαν βοήθεια λεγόntonισαν ικέτες, και ο ικέσιος Δίας ήταν ο προστάτης τους. Ο Φώλος θαύμασε το θάρρος του ήρωα μας και δέχτηκε να τον φιλοξενήσει στην σπηλιά του με χαρά. Εκεί ο Φώλος άναψε φωτιά και αφού έψησε κρέας το πρόσφερε στον Ηρακλή ενώ εκείνος το έτρωγε ωμό. Έπειτα άνοιξε ένα βαρέλι με κρασί μυρωδάτο και ήπιαν μαζί και γέλασαν και μίλησαν και ο Φώλος του έδωσε συμβουλές για το που θα βρει τον κάπρο και πως θα τον πιάσει.

Την επόμενη μέρα αφού οι δύο τους αποχαιρετίστηκαν πλέον σαν φίλοι, ο Ηρακλής ξεκίνησε να ψάχνει για τον κάπρο. Χρειάστηκε να ψάξει για αρκετές ώρες αλλά σε μια χιονισμένη πλαγία κατάφερε να βρει τα ίχνη του αγριόχοιρου, και ακολουθώντας μετά από λίγο βρέθηκε μπροστά του. Όταν ο κάπρος αντιλήφθηκε την παρουσία του Ηρακλή ξεκίνησε να τρέχει μακριά του, τότε ο Ηρακλής που είχε δέσει μια θηλιά με ένα σχοινί από πριν το πέταξε προς το μέρος του αγριόχοιρου τυλίγοντας το γύρω από το λαιμό του σύροντάς το προς το μέρος του και αφού το ακινητοποίησε του έδεσε τα πόδια και ξεκίνησε να τον πάει στον βασιλιά για να ολοκληρώσει τον

άθλο του. Για άλλη μια φορά ο Ευρυσθέας δεν πίστευε στα μάτια του βλέποντας τον κάπρο στους ώμους του Ηρακλή καθώς πάλι κατάφερε να ξεφύγει από τον κίνδυνο.

7. Πέμπτος Άθλος: Οι στάβλοι του Αυγεία.

Πλοκή:

Αρχή: Το γράμμα του Αυγεία προς τον Ευρυσθέα και η ανακοίνωση του άθλου στον Ηρακλή

Κορύφωση: Η θεά των στάβλων και η ευρηματική λύση που σκαρφίστηκε ο Ηρακλής καθώς και η μάχη του με την Αυγεία και τους γιούς του

Τέλος: Τα νέα που έφτασαν στον βασιλιά Ευρυσθέα.

Στην Ηλεία, που βρίσκεται στη ακτή της Πελοποννήσου, ζούσε ένας βασιλιάς, ο Αυγείας, ακουγόταν ότι ήταν γιός του ίδιου του Ήλιου και το όνομά του το είχε πάρει από τα μάτια του, που λένε ότι άστραφταν σαν τις πρώτες αχτίδες του Ηλιού το πρωί. Που λέτε, αυτός ο βασιλιάς ο Αυγείας είχε στην κατοχή του πολλά κοπάδια με βόδια, όπου το βράδυ τα έκλεινε μέσα σε έναν μεγάλο στάβλο, αλλά αυτός ο στάβλος σιγά σιγά είχε ξεκινήσει να γεμίζει κοπριά. Ο Αυγείας άκουσε για τον Ηρακλή, και πως ο βασιλιάς Ευρυσθέας του ανέθετε όλη την ώρα ακατόρθωτους άθλους αλλά εκείνος και πάλι τους έφερνε εις πέρας, και έτσι σκέφτηκε να στείλει ένα γράμμα στον φίλο του βασιλιά, έχοντας καταλάβει ότι δεν ήθελε το καλό του Ηρακλή. “Αγαπητέ Ευρυσθέα, του έγραψε, έχω μάθει ότι ζει στο παλάτι σου ο Ηρακλής και οφείλει να εκπληρώσει κάποιος άθλους για χάρη σου προκειμένου να συγχωρεθούν τα λάθη του. Σου έχω τον τέλειο άθλο λοιπόν. Όπως πολύ καλά γνωρίζεις έχω στην κατοχή μου βόδια, πολλά βόδια, ίσως περισσότερα από όσα φαντάζεσαι, και αυτά τα βόδια έχουν γεμίσει τον στάβλο μου με ακαθαρσίες. Θέλω να στείλεις τον Ηρακλή να τις καθαρίσει μέσα σε μία μέρα, αλλά άμα δεν τα καταφέρει θα τον κρατήσω για το υπόλοιπο της ζωής του για υπηρετή μου.”

Ο Ευρυσθέας όταν έλαβε το γράμμα καταχαρούμενος φώναξε τον Ηρακλή να του πει τα νέα. «Έχω έτοιμο τον επόμενο άθλο σου, θα πρέπει να πας στον βασιλιά Αυγεία.» είπε ο βασιλιάς. «Τι τέρας θα πρέπει να αντιμετωπίσω αυτή τη φορά;» ρώτησε ο Ηρακλής «Αγαπητέ μου Ηρακλή, αυτή τη φορά δεν πρόκειται ούτε για τέρας ούτε για θηρίο. Δεν θα χρειαστεί να παλέψεις εκεί που θα πας μήτε να πολεμήσεις. Ο βασιλιάς Αυγείας σε κάλεσε εσένα τον ίδιο για να του καθαρίσεις τον στάβλο, μέσα σε μία μόνο μέρα. Αν όμως δεν το καταφέρεις αυτό, θα μείνεις όλη σου την ζωή στο παλάτι του να τον υπηρετείς και να του καθαρίζεις τον στάβλο.» Ο Ηρακλής δεν

κατάλαβε την δυσκολία του άθλου του εκείνη την στιγμή καθώς νόμισε ότι ο στάβλος του Αυγείας θα ήταν φυσιολογικός, άντε λίγο μεγαλύτερος από το φυσιολογικό, αλλά θεώρησε ότι θα ήταν κάτι εύκολο σε σχέση με τους προηγούμενους άθλους του. Βέβαια, όταν έφτασε στον στάβλο και τον είδε κατάλαβε το πόσο λάθος ήταν η σκέψη του.

Ο στάβλος ήταν απέραντος, τόσο που δεν τον χωρούσε το μάτι, τόσο που ο Ηρακλής χρειάστηκε να μισοκλείσει τα μάτια του σε μια προσπάθει να δει ως που τελειώνει ο στάβλος και που αρχίζει αλλά και πάλι δυσκολεύτηκε. Και η κοπριά τόση πολύ που δεν θα κατάφερνε να την καθαρίσει ούτε σε έναν χρόνο ακόμα και αν δούλευε μέρα νύχτα ακούραστα, και έπρεπε να τον καθαρίσει μέσα σε μόνο μία ημέρα. Ο Ηρακλής κοίταζε προβληματισμένος τους σωρούς από την κοπριά όταν ο Αυγείας τον ρώτησε αν θα τα καταφέρει να του καθαρίσει τον στάβλο σε μία μέρα. «Εντάξει, είπε ο Ηρακλής που μόλις σκαρφίστηκε κάτι, αλλά άμα τα καταφέρω θα μου δώσεις το ένα δέκατο από τα κοπάδια σου!» Ο Αυγείας τον κοίταξε παραξενευμένος και γελώντας είπε «Σύμφωνοι, αλλά άμα δεν τα καταφέρεις θα γίνεις υπηρέτης μου μέχρι το τέλος της ζωής σου!» Πιστεύοντας ότι δεν υπάρχει πιθανότητα να τα καταφέρει μόνος του ο Ηρακλής. «Θα αρχίσω αύριο με το πρώτο φως και ο στάβλος σου θα είναι πεντακάθαρος μέχρι το βράδι» Απάντησε ο Ηρακλής και πήγε να ξεκουραστεί.

Την επόμενη ημέρα ο Ηρακλής σηκώθηκε πριν καν ακουστεί ο πρώτος κόκορας και έβαλε σε πράξη το σχέδιο του, γιατί μόνο με το μυαλό του θα κατάφερνε να φέρει εις πέρας αυτόν τον άθλο. Βλέπετε ο Ηρακλής είχε παρατηρήσει ότι ο στάβλος του Αυγείας ήταν ανάμεσα σε δύο μεγάλους ποταμούς, τον Αλφειό και τον Πηνειό. Ξεκίνησε να σκάβει ένα φαρδύ αυλάκι από τον Αλφειό και το έφτασε μέχρι την μία πόρτα του στάβλου και το ίδιο έκανε με τον Πηνειό από την άλλη πόρτα του στάβλου. Τα ορμητικά νερά των δυο ποταμών ενώθηκαν μέσα στον στάβλο και παρέσυραν όλες τις ακαθαρσίες που βρήκαν στο διάβα τους αφήνοντας πίσω έναν πεντακάθαρο στάβλο.

Έτσι, ο Ηρακλής είχε καταφέρει να καθαρίσει τον στάβλο πριν καν βασιλέψει ο ήλιος, και ο Αυγείας τον βρήκε χαμογελαστό να τον περιμένει μέσα σε έναν πεντακάθαρο στάβλο «Νομίζω ότι είναι φανερό ότι τα κατάφερα σε λιγότερο από μια μέρα» είπε ο Ηρακλής. Ο βασιλιάς σάστισε, τραυλίζοντας προσπάθησε να ρωτήσει «Μα.. Πως τα κατα...» αλλά δεν χρειάστηκε να ολοκληρώσει την πρόταση του, καθώς είδε τα αυλάκια που είχε σκάψει ο Ηρακλής. «Νομίζω κάτι μου χρωστάς» του είπε ο

Ηρακλής, γιατί όπως πολύ καλά θυμάστε είχαν βάλει στοίχημα ότι άμα καταφέρει τον άθλο θα του έδινε το ένα δέκατο από τα κοπάδια του. Τότε ο βασιλιάς δαγκώθηκε, επειδή ήταν ένας άπληστος άνθρωπος και δεν ήθελε να χαρίσει ούτε ένα από τα βόδια του παρόλο που ο Ηρακλής τα κέρδισε δίκαια. Τότε φώναξε τους γιους του και όλοι μαζί εναντιώθηκαν κατά του ηρώα μας εκτός του Φυλέα, που ήταν δίκαιος και υποστήριξε τον Ηρακλή. Έτσι ο Ηρακλής αναγκάστηκε να μονομαχήσει και σκότωσε και τον βασιλιά και τους γιούς εκτός του Φυλέα.

Τα νέα ταξίδεψαν πίσω στον Ευρυσθέα όπου στο άκουσμα τους τραβούσε τα μαλλιά του και ωρυόταν επειδή ο Ηρακλής για άλλη μία φορά κατάφερε να ξεφύγει τον κίνδυνο, αλλά αυτό δεν τον εμπόδισε από το να βάλει αμέσως το κεφάλι του να βρει ακόμα πιο δύσκολους άθλους.

8. Έκτος άθλος: Οι Στυμφαλίδες Όρνιθες.

Πλοκή:

Αρχή: Επεξήγηση των Στυμφαλίδων ορνίθων και η αναγγελία του άθλου από τον Ευρυσθέα στον Ηρακλή.

Κορύφωση: Συνάντηση με την θεά Αθηνά και η μάχη του Ηρακλή με τις όρνιθες.

Τέλος: Επιστροφή του Ηρακλή στον βασιλιά Ευρυσθέα.

Στα βορειοδυτικά σύνορα τη Αρκαδίας βρισκόταν μία λίμνη η Στυμφαλία. Εκεί ανάμεσα στα πυκνά δέντρα της περιοχής δίπλα στην όχθη και τους θάμνους ζούσαν κάτι περίεργα και πολύ επικίνδυνα πουλιά που έμοιαζαν με κότες. Τα νύχια των πουλιών ήταν μακριά και σουβλερά και τα ράμφη τους μυτερά και σιδερένια, και τρεφόντουσαν με ανθρώπινη σάρκα. Οι κάτοικοι της περιοχής τις ονόμαζαν Στυμφαλίδες Όρνιθες και λόγω της υπάρξεις τους δεν μπορούσαν να πλησιάσουν την λίμνη.

Μια μέρα ο Βασιλιάς Ευρυσθέας ρώτησε τον Ηρακλή «Ηρακλή, δεν μου λες, έχεις ακούσει για τις στυμφαλίδες όρνιθες;» και ο Ηρακλής απάντησε «μα υπάρχει άνθρωπος που να μην έχει ακούσει για τα ανθρωποφάγα πουλιά» και ο βασιλιάς είπε «Ωραία λοιπόν, αυτός θα είναι ο έκτος άθλος σου. Να πας στην λίμνη Στυμφαλία και να σκοτώσεις τις Στυμφαλίδες όρνιθες.»

Την επόμενη ημέρα ο Ηρακλής ξεκίνησε κατευθείαν για την λίμνη. Γνώριζε ότι θα είναι ο πιο δύσκολος και επικίνδυνος άθλος από όσους έχει περάσει μέχρι στιγμής

καθώς πέρα από το γεγονός ότι αυτά τα πούλια ήταν τρομερά και φοβερά από μόνα τους τα προστάτευε και ο θεός Άρης. Πιστεύετε θα μπορούσε να νικήσει ενάντια σε αυτά τα τέρατα που είχαν την εύνοια του θεού του πολέμου;

Φτάνοντας στην λίμνη ο Ηρακλής είδε πολλά πουλιά να πετούν από πάνω του, άλλα κανένα δεν είχε μυτερά νύχια η σιδερένια ράμφη, οι Στυμφαλίδες ήταν άφαντες. Ο ήρωας μας έψαξε παντού δίχως όμως να υπάρχει αποτέλεσμα, και έκασε απορημένος σε έναν κορμό δέντρου να ξαποστάσει. Εκεί εμφανίστηκε μπροστά του μια πολύ όμορφη γυναίκα. Η γυναίκα του χαμογέλασε και προχώρησε προς το μέρος του. Ο Ηρακλής απόρησε ακόμα περισσότερο. Τι έκανε μια τόσο όμορφη γυναίκα τόσο κοντά στην λίμνη; Θυμάστε αυτό που είπαμε στην αρχή; Οι κάτοικοι δεν πλησιάζουν στην λίμνη μην τυχόν και τους κατασπαράξουν τα ανθρωποφάγα πουλιά. Μήπως ήταν ξένη και δεν γνώριζε που βρισκόταν;

«Ποια είσαι; » την ρώτησε ο Ηρακλής. Εκείνη του χαμογέλασε και του απάντησε «Είμαι η θεά Αθηνά Ηρακλή, γιατί είσαι σκυθρωπός και προβληματισμένος;» «Με έστειλε εδώ ο βασιλιάς Ευρυσθέας για τον έκτο μου άθλο με σκοπό να σκοτώσω τις Στυμφαλίδες Όρνιθες αλλά δεν μπορώ να τις βρω πουθενά» της απάντησε «Ηρακλή, μα δεν καταλαβαίνεις; Σε φοβούνται, και για αυτό βρίσκονται κρυμμένες ανάμεσα στα κλαδιά των δέντρων. Αλλά μην φοβάσαι, θα σε βοηθήσω εγώ. Πάρε αυτά τα κρόταλα, τα έφτιαξε ο ίδιος ο θεός Ήφαιστος. Κάνουν έναν ήχο σαν τις κραυγές των Στυμφαλίδων. Όταν το ακούσουν θα ξεγελαστούν και θα βγουν από την κρυψώνα τους.»

Μόλις του έδωσε τα κρόταλα η Αθηνά εξαφανίστηκε μέσα στην ομίχλη. Τότε ο Ηρακλής άρχισε να τα χτυπά με όλη του την δύναμη. Έβγαλαν έναν τόσο εκκωφαντικό ήχο που ήχησε σε όλη την λίμνη. Κατευθείαν ξεκίνησαν να ξεπηδούν από τα κλαδιά των δέντρων οι Στυμφαλίδες. Το φτεροκόπημα τους έκανε έναν απόκοσμο θόρυβο που θα τρόμαζε και τον πιο γενναίο άνθρωπο, αλλά όχι τον Ηρακλή. Άφησε κάτω τα κρόταλα και έπιασε αμέσως το τόξο του και ξεκίνησε να ρίχνει τα βέλη βροχή.

Τα ανθρωποφάγα πουλιά πέφταν στην γη νεκρά το ένα μετά το άλλο ώσπου κατάλαβαν ότι δεν έχουν ελπίδα εναντίον του Ηρακλή και τα λίγα που επέζησαν κατάφεραν να πετάξουν μακριά ψάχνοντας σωτηρία στο νησί του Άρη στον Εύξεινο Πόντο. Ο Ηρακλής μάζεψε τις νεκρές Όρνιθες, τις φορτώθηκε στην πλάτη του και

ξεκίνησε να επιστρέψει στην Τίρυνθα. Μπορείτε να φανταστείτε τι μούτρα έκανε ο Ευρυσθέας όταν είδα τον Ηρακλή να επιστρέφει πάλι από την αποστολή του; Σωστά, δεν χάρηκε καθόλου!

Τρίζοντας τα δόντια του σε μια απόπειρα να χαμογελάσει συγχάρηκε τον Ηρακλή που τα κατάφερε για άλλη μια φορά και έφυγε να πάει στο δωμάτιο του με την δικαιολογία ότι είναι πολύ κουρασμένος. «Μπορεί να κατάφερες να σκοτώσεις τις Στυμφαλίδες, μουρμούριζε, αλλά δεν είναι τα μόνα ανθρωποφάγα τέρατα που υπάρχουν, πως θα τα καταφέρεις άραγε με τον επόμενο άθλο;».

9. Έβδομος Άθλος: Ο ταύρος του Μίνωα.

Πλοκή:

Αρχή: Οι ψίθυροί της θεάς Ήρας στον Ευρυσθέα και η αναγγελία του άθλου στον Ηρακλή.

Κορύφωση: Η μάχη με τον Ταύρο.

Τέλος: Ολοκλήρωση του άθλου και ελευθέρωση του Ταύρου.

Στο παλάτι ο βασιλιάς Ευρυσθέας ετοιμαζόταν να πάει για ύπνο αργά το βράδυ πολύ κουρασμένος, βλέπετε είχε περάσει όλη την ημέρα προσπαθώντας να σκεφτεί τον επόμενο άθλο που θα ανέθετε στον Ηρακλή. Θυμάστε ποιος άλλος ζήλευε πολύ τον Ηρακλή; Σωστά! Η θεά Ήρα! Η όποια παρακολουθούσε από κοντά τις κινήσεις του βασιλιά και του Ηρακλή και εκνευριζόταν το ίδιο με τον Ευρυσθέα κάθε φορά που ο Ηρακλής επέστρεφε ασφαλής. Η θεά είχε αρχίσει να πιστεύει ότι ο Ευρυσθέας είχε ξεμείνει από δύσκολους άθλους για τον Ηρακλή και είχε αρχίσει να χάνει την υπομονή της, έτσι επισκέφθηκε τον Ευρυσθέα την ώρα που κοιμόταν και του έβαλε σκέψεις ξανά στο μυαλό του «Στην Κρήτη... Εκεί υπάρχει ένας ταύρος.. Βγήκε μέσα από την θάλασσα.. Να στον φέρει εδώ ζωντανό..».

Ακούγοντας αυτά τα λογία ο βασιλιάς τινάχτηκε από τον ύπνο του φωνάζοντας «Μα πώς δεν το σκέφτηκα νωρίτερα;! Θα τον στείλω αύριο κιάλας να μου φέρει τον Ταύρο του Ποσειδώνα εδώ μπροστά μου!», και έπεσε ξανά για ύπνο μέσα στην χαρά.

Αλλά ποιος ήταν αυτός ο ταύρος και γιατί ήταν τόσο επικίνδυνος; Έχετε ακουστά τον βασιλιά Μίνωα; Ο Μίνωας λοιπόν ήταν ένας ξακουστός βασιλιάς που ζούσε στην Κρήτη. Μία μέρα που ο βασιλιάς καθόταν στην ακτή και κοίταζε το απέραντο γαλάζιο μια περίεργη ιδέα ξεπήδησε στο μυαλό του «Αν δω να βγαίνει κάτι μέσα από την

θάλασσα θα το κάνω θυσία στον θεό Ποσειδώνα!». Όπως ξέρετε, όλη η θάλασσα άνηκε στον θεό Ποσειδώνα για αυτό και η σκέψη του βασιλιά.

Δεν πρόλαβε καλά καλά να τελειώσει την σκέψη του ο βασιλιάς και κάτι ξεκίνησε να ξεπροβάλλει στον ορίζοντα. Ο Μίνωας σηκώθηκε όρθιος προσπαθώντας να καταλάβει τι είναι αυτό που ταράζει την μέχρι τότε ήρεμη θάλασσα και τι να δει; Ένας ταύρος κολυπούσε προς την ακτή! Όταν έφτασε στην ακτή ο βασιλιάς έμεινε άφωνος, ήταν ο πιο όμορφος και ρωμαλέος ταύρος που είχε δει στην ζωή του! Ήταν μεγάλος ψηλός και κατάμαυρος! Με τόσο γυαλιστερό τρίχωμα που τον τύφλωνε η αντανάκλαση του ήλιου! Τα κέρατα του μεγάλα και μακριά και αυτά! Τα πόδια του γέρα και στιβαρά! Να φανταστείτε λένε ότι ο Μινώταυρος ήταν γιος αυτού του ταύρου! Ένα θαύμα της φύσης μπροστά στα μάτια του.

Εκείνη τη στιγμή η απληστία εμφανίστηκε στην καρδιά του βασιλιά και είπε «Είναι κρίμα ένα τόσο όμορφο πλάσμα να θυσιαστεί, θα τον κρατήσω για το κοπάδι μου και θα θυσιάσω έναν άλλον ταύρο.» αθετώντας έτσι την υπόσχεση που έδωσε στον θεό Ποσειδώνα. Αυτό νεύριασε πολύ τον θεό επειδή ο Μίνωας δεν κράτησε τον λόγο του, και έκανε τον ταύρο να αφηνιάσει και να γίνει θηρίο ανήμερο, γκρεμίζοντας τα πάντα στον δρόμο του ώσπου χάθηκε στο δάσος. Από τότε ο ταύρος του Ποσειδώνα έσπερνε τον τρόπο και τον φόβο στους κατοίκους της Κρήτης σκοτώνοντας όποιο ζωντανό πλάσμα έβλεπε μπροστά του! Για αυτόν τον ταύρο λοιπόν μιλούσε η Ήρα στον βασιλιά Ευρυσθέα.

Την επομένη κιόλας μέρα ο Ευρυσθέας κάλεσε μπροστά του τον Ηρακλή και του είπε «Θα πας στην Κρήτη Ηρακλή, θέλω να βρεις και να πιάσεις τον ταύρο του Μίνωα, και θέλω να μου τον φέρεις εδώ μπροστά μου!». Ο Ηρακλής χωρίς να έχει επιλογή δέχτηκε την πρόκληση και έφυγε την ίδια κιόλας μέρα για την Κρήτη.

Εκεί έψαξε τον ταύρο για μέρες, ώσπου κάποια στιγμή άκουσε θόρυβο πίσω από ένα πυκνό φύλλωμα. Ήταν ο ταύρος! Τότε ο Ηρακλής τίναξε μία θηλιά προς το μέρος του ταύρου και κατάφερε να πιάσει το κεφάλι και το ένα μπροστινό πόδι του ταύρου! Ο ταύρος προσπάθησε να ορμήσει προς τον Ηρακλή αλλά μάταια! Ο Ηρακλής απέφυγε τον ταύρο και σφίγγοντας την θηλιά κατάφερε να ρίξει τον ταύρο στη γη! Τότε έπιασε το ρόπαλο του και όσο το θηρίο ήταν ακόμα κάτω το χτύπησε με όλη του την δύναμη στο κεφάλι ζαλίζοντας το.

Αφού έδεσε τον ταύρο με την ησυχία του τον φόρτωσε στην πλάτη του και τον πήγε πίσω στο πλοίο του για να τον δει ο βασιλιάς. Ο βασιλιάς για άλλη μια φορά πρασίνισε από την κακία του που Ηρακλής κατάφερε να ξεφύγει από τον κίνδυνο αλλά βλέποντας τον ταύρο δεν μπόρεσε να κρατήσει χαρακτήρα και διέταξε τον Ηρακλή να τον πάρει από μπροστά του αμέσως «Πάρε αυτό το θηρίο από μπροστά μου! Τι θες; Να μας σκοτώσει όλους;!» είπε τρομαγμένος. Ο Ηρακλής άφησε ελεύθερο τον ταύρο και αυτός έμεινε λίγο καιρό στην Πελοπόννησο και περνώντας τον ισθμό της Κορίνθου έφτασε στην Αττική. Εκεί ξεκίνησε να δημιουργεί πάλι προβλήματα στους κατοίκους αλλά ένας ήρωας που έχουμε ξανά αναφέρει, ο Θησέας, θα τον σταματούσε. Ίσως σας πω και αυτή την ιστορία κάποια στιγμή.

10. Όγδοος Άθλος: Τα άλογα του Διομήδη.

Πλοκή:

Αρχή: Η επιφοίτηση του Ευρυσθέα και αρχή του άθλου του Ηρακλή.

Κορύφωση: Η μάχη με τον Διομήδη.

Τέλος: Η επιστροφή του Ηρακλή και η ολοκλήρωση του άθλου.

Εφτά φορές είχε ξεφύγει ο Ηρακλής από τους κινδύνους που τον έστελνε ο Ευρυσθέας, και ο βασιλιάς είχε αρχίσει να φτάνει τα όρια της παράνοιας. Μιλούσε στον εαυτό του και ξεσπούσε σε πράγματα «Μα πως είναι δυνατόν να καταφέρνει τα πάντα;! Τι πρέπει να του ζητήσω που να μην μπορεί να το κάνει;» Ωρνούταν, και εξαντλημένος έκατσε στον θρόνο του συνοφρυωμένος και ακουμπώντας το μέτωπο στο χέρι του είπε «Ίσως είναι μάταιο... Πώς άλλωστε να στείλω τον γιο ενός θεού σε μια αποστολή που δεν μπορεί να φέρει εις πέρας...» ξεστομίζοντας αυτές τις λέξεις τα ματιά του βασιλιά έλαμψαν «Μα φυσικά! Ο μόνος που θα μπορούσε να εξοντώσει τον γιό ενός θεού.. είναι ο γιός ενός άλλου θεού!».

Βλέπετε στα αρχαία χρόνια οι θεοί συχνά περνάν ανθρώπινη μορφή και περιπλανιόντουσαν ανάμεσα στους θνητούς, και συχνά ερωτευόντουσαν κιόλας, και έτσι έφεραν στο κόσμο ημίθεα παιδιά, ακριβώς όπως έγινε και με τον Ηρακλή. Ένα από αυτά τα παιδιά ήταν και ο Διομήδης, γιός του Άρη, του θεού του πολέμου. Ο Διομήδης ήταν βασιλιάς της Θράκης και ο πατέρας του, ο Άρης, του είχε χαρίσει 4 άλογα από τον κάτω κόσμο, που αντί για γρασίδι και σανό έτρωγαν ανθρώπους! Λέγεται μάλιστα ότι ο Διομήδης όποιον ξένο έκανε το λάθος να επισκεφτεί το παλάτι του τον πετούσε στα άλογα του για να τον φάνε! Αυτά τα άλογα λοιπόν θα έστελνε ο

Ευρυσθέας τον Ηρακλή να πάρει, και αφού αντιμετώπιζε τον Διομήδη να φέρει πίσω στην Πελοπόννησο από την Θράκη!

Ο Ηρακλής στον μακρύ δρόμο του για την Θράκη πέρασε από την Θεσσαλία, στην οποία επισκέφτηκε ένα παλάτι, του Αδμήτου, ο οποίος δέχτηκε με χαρά να τον φιλοξενήσει. Ο Αδμητος όμως ήταν καταραμένος από την θεά Αρτέμη να πεθάνει νέος, επειδή την ημέρα του γάμου του με την Άλκηστη την γυναίκα του, ξέχασε να θυσιάσει στην θεά και αυτό την θύμωσε. Τότε ο Άδμητος αρρώστησε βαριά και έπεσε στο κρεβάτι περιμένοντας τον θάνατο να έρθει να τον πάρει. Ο θεός Απόλλωνας όμως είχε αδυναμία στον Άδμητο επειδή του είχε συμπεριφερθεί καλά στο παρελθόν, και μέθυσσε τις αδελφές του τις Μοίρες και τις ζήτησε να σώσουν τον φίλο του τον Άδμητο, οι Μοίρες δέχτηκαν και του είπαν αν κάποιος άλλος πάρει την θέση του στο νεκρικό κρεβάτι ο Άδμητος θα σωθεί.

Κανείς όμως από τους γονείς ή τους φίλους του δεν ήθελε να πάρει την θέση του, εκτός από την γυναίκα του την Άλκηστη, η οποία χωρίς δεύτερη σκέψη πήρε την θέση του. Τότε ο Άδμητος γιατρεύτηκε αλλά η Άλκηστης αρρώστησε, αυτή η κίνηση συγκίνησε τον Ηρακλή και αποφάσισε να σώσει την γυναίκα του βασιλιά. Μπήκε στο δωμάτιο που ήταν η Άλκηστη μόνος του και είδε τον Θάνατο με το δρεπάνι του να είναι έτοιμος να κόψει το νήμα της ζωής της. Τότε του όρμησε και οι δυο τους πάλεψαν μέχρι που ο Ηρακλής κατάφερε να στείλει τον Θάνατο πάλι στον κάτω κόσμο και η βασίλισσα έγινε πάλι καλά. Ο βασιλιάς όντας υπόχρεος στον Ηρακλή του πρόσφερε να μείνει στο παλάτι του όσο θέλει και έτσι έκανε.

Αφού ξεκουράστηκε ο ήρωας μας ξεκίνησε πάλι για την Θράκη. Όταν έφτασε στο παλάτι του Διομήδη τον υποδέχτηκε ο ίδιος θέρμα χωρίς να ξέρει ποιος είναι ο ξένος που εμφανίστηκε στο παλάτι του, έχοντας σκοπό να τον ταΐσει στα άλογα του. Ο Ηρακλής κατάλαβε την πρόθεση του βασιλιά και εναντιώθηκε σκοτώνοντας τους φρουρούς του. Τότε ο ίδιος ο Διομήδης όρμησε στον Ηρακλή και οι δυο τους ξεκίνησαν να μάχονται. Ο Διομήδης ήταν σκληρός και δυνατός και ανελέητος, σαν τον πατέρα του, που ήταν ο θεός του Πολέμου και όχι άδικα.

Πολέμησαν ώρες οι δυο ημίθεοι, τα όπλα τους συναντιόντουσαν και ο κρότος τους έκανε τους υπηρέτες του παλατιού να τρέχουν να σωθούν. Η μάχη τους τους οδήγησε μέχρι τους στάβλους που φύλαγαν τα άλογα του κάτω κόσμου. Εκεί ο Ηρακλής όντας έξυπνος άρπαξε την ευκαιρία και ξεγέλασε τον βασιλιά επιτρέποντας

να τον πλησιάσει αφήνοντάς τον να τον αποπλίζει στέλνοντας το σπαθί του μακριά. Τότε ο Ηρακλής έπιασε τον βασιλιά και τον πέταξε μέσα στο στάβλο που ήταν τα άλογα και αυτά τον κατασπάραξαν ζωντανό.

Αφού τα άλογα χόρτασαν την πείνα τους τρώγοντας τον βασιλιά ηρέμησαν και ο Ηρακλής ήρεμα τα έδεσε με τις χοντρές τους αλυσίδες και τα καβάλησε μέχρι την Πελοπόννησο. Τα άλογα αυτά ήταν τόσο γρήγορα που έκαναν το τεράστιο ταξίδι από την Θράκη ως την Πελοπόννησο μόλις σε μία μέρα. Ο Ευρυσθέας για άλλη μια φορά δεν ήξερε τι να πει βλέποντας τον Ηρακλή να δίνει τα άλογα στους σταβλίτες. και ακούγοντας ότι όχι μόνο έφερε τα άλογα αλλά κατάφερε να νικήσει και τον ίδιο τον Θάνατο, του κόπηκαν τα ποδιά, και ξεκίνησε να αμφιβάλλει ότι ο Ηρακλής μπορεί να πεθάνει, αλλά αυτό δεν τον σταμάτησε από το να τον στέλνει σε επικίνδυνους άθλους.

11. Ένατος Άθλος: Η ζώνη της Ιππολύτης.

Πλοκή

Αρχή: Το αίτημα της Αδμήτης από τον πατέρα της και η αναγγελία του άθλου στον Ηρακλή.

Κορύφωση: Η σύγκρουση με την Ιππολύτη.

Τέλος: Η επιστροφή του Ηρακλή στο παλατί και η απόδοση του δώρου στην Άδμητη.

Όπως είχαμε πει και πιο πριν, κάπου στον Εύξεινο Πόντο υπήρχε το νησί του θεού Άρη, που αν θυμάστε καλά εκεί είχαν τρέξει να σωθούν από τον χαμό τους και οι Στυμφαλίδες Όρνιθες από τον Ηρακλής όταν τον έστειλε ο Ευρυσθέας να τις διώξει από την λίμνη τους στον έκτο τους άθλο.

Εκεί κοντά σε αυτά τα νερά υπήρχε και το νησί των αμαζόνων. Οι αμαζόνες ήταν μια φυλή που αποτελούνται αποκλειστικά από γυναίκες και απαγορευόταν η πρόσβαση στους άντρες σε εκείνον τον τόπο.

Λέγεται ότι όλες οι αμαζόνες ήταν πανέμορφες και πως ήταν άρτιες στις πολεμικές τέχνες καθώς από την παιδική τους ηλικία κιόλας εκπαιδεύονταν στο πώς να χειρίζονται σπαθί, τόξο, δόρυ, ακόντιο και ιπασία. Όπως καταλαβαίνετε οι αμαζόνες ήταν δυνατές και τρανές πολεμίστριες, και δεν ήταν για να τις παίρνεις ελαφριά, ειδικότερα την βασίλισσά τους, την Ιππολύτη. Ήταν η κόρη του θεού Άρη όπως και ο Διομήδης, και όπως και στον αδελφό της, ο πατέρα της της είχε δώσει ένα δώρο για να ξεχωρίζει από τις άλλες αμαζόνες.

Πίσω στο παλάτι ο Ευρυσθέας βασάνιζε την σκέψη του «Πως γίνεται κάθε φορά και τα καταφέρνει; Μέχρι και άλλον ημίθεο κατάφερε να σκοτώσει! Και ας μην μου έφταναν τα προβλήματα μου πλησιάζουν τα γενέθλια της κόρης μου και θα ζητάει πάλι τον ουρανό με τα άστρα!» «Μπαμπά! Μπαμπά!» ακούστηκε μια φωνή στο βάθος, και ήταν η Άδμητη που έτρεχε προς τον πατέρα της, που χαμογέλασε ψεύτικα για μην καταλάβει η κόρη του τι προβλήματα είχε στο νου του. «Αχ! Η κόρη μου» είπε ο βασιλιάς «Τι κάνεις κορίτσι μου;» «Καλά είμαι μπαμπά» του απάντησε με ναζί ενώ κουνιόταν αριστερά δεξιά με σταυρωμένα τα χέρια, σαν μικρό παιδί που ντρεπόταν να ζητήσει κάτι. «Τι είναι Άδμητη μου; Καταλαβαίνω πως κάτι θέλεις...» την ρώτησε με εμφανή δυσανασχέτηση στην φωνή του. «Να βλέπεις πατερούλη μου.. Πλησιάζουν τα γενέθλια μου... Και δεν ξέρω αν έχεις σκεφτεί ακόμα το δώρο που θα μου κάνεις.. Αλλά να... Εγώ ξέρω τι θέλω» «Και τι είναι αυτό;» την ρώτησε «Θέλω κάτι με το οποίο να ξεχωρίζω παντού, να με βλέπει όλος ο κόσμος και να ξέρει ότι είμαι εγώ, θέλω την ζώνη της Ιππόλυτος!» ακούγοντας αυτά τα λόγια τα μάτια του βασιλιά έλαμψαν, θεώρησε πως η προηγούμενη σκέψη του ήταν σωστή, να βάλει τον Ηρακλή δηλαδή να συγκρουστεί με άλλους ημίθεους, και καλώς όρισε την παράκληση της κόρης του σαν έναν καλό οiwνό, ως ένα σημάδι των θεών πως αυτή τη φορά ο Ηρακλής δεν θα γυρίσει πίσω από αυτόν τον άθλο. «Μα φυσικά κόρη μου! Θα μπορούσα να σου πω εγώ όχι; Αφού το θέλεις θα το έχεις! Γρήγορα! Φωνάξτε μου τον Ηρακλή!» Την συνέχεια μπορείτε εύκολα να την φανταστείτε.

Ο Ηρακλής ξεκίνησε αμέσως για το ταξίδι του και τον ένατο άθλο του. Στην πορεία του για το νησί των Αμαζόνων χρειάστηκε να περάσει από την Αθήνα, όπου θα γνώριζε έναν ήρωα που έχουμε ξανά αναφέρει, και θα γινόντουσαν φίλοι τον Θησέα. Οι περιπέτειες που πέρασε ο Ηρακλής με τον Θησέα ήταν μεγάλες και τρανές αλλά για τώρα ας αφοσιωθούμε στον ένατο άθλο που φέραν μαζί εις πέρας.

Φθάνοντας στο νησί των αμαζόνων οι δυο άντρες βρέθηκαν αντιμέτωποι με τις πολεμίστριες που το προστάτευαν. τους πήγαν και τους δύο μπροστά στην βασίλισσα τους οπού και τους ρώτησε «Τι θέλουν δύο άντρες στο νησί μου; Δεν γνωρίζετε πως απαγορεύεται η πρόσβαση στους άντρες;» τότε ο Ηρακλής της εξήγησε «Γνωρίζουμε τους κανόνες και τους τρόπους αυτού του νησιού, δυστυχώς όμως δεν είχαμε επιλογή...» και της είπε πως έχει η ιστορία με τους άθλους του και την συμφωνία του με τον βασιλιά Ευρυσθέα «... και έτσι είμαι αναγκασμένος να πάρω την ζώνη σου.. Δεν θέλω να πολεμήσουμε και ελπίζω και εσύ το ίδιο, αλλά άμα χρειαστεί θα πρέπει

να την πάρω με την βία...» η Ιππολύτη είδε την θλίψη στα μάτια του Ηρακλή από τα βάσανα που έχει περάσει και τις ευγενικές του προθέσεις και πήγε να βγάλει την ζώνη της και να του την προσφέρει χωρίς αντίσταση. «Όχι μη το κάνεις Ιππολύτη!» ακούστηκε μια φωνή από το βάθος, ήταν η θεά Ήρα που δεν ήθελε αυτός ο άθλος να είναι τόσο εύκολος για τον Ηρακλή.

Μια μια η υπόλοιπες αμαζόνες ξεκίνησαν να φωνάζουν και αυτές «Έχει δίκιο!» «Δεν μπορείς να δώσεις την ζώνη σου σε έναν ξένο!» και οι αμαζόνες ξεκίνησαν να γίνονται επιθετικές. Η Ιππολύτη ως βασίλισσα δεν μπορούσε να πάει ενάντια στο λαό της και αναγκάστηκε και αρνηθεί να δώσει την ζώνη. Τότε ξέσπασε μια μεγάλη μάχη, οι δυο ήρωες μας αντιμέτωποι με όλο το νησί των αμαζόνων, να πέφτουν νεκρές μπροστά τους η μια μετά την άλλη μέχρι που η βασίλισσα δεν μπορούσε να κάθεται πια άπραγη και προκάλεσε τον Ηρακλή σε μάχη αλλά δεν κατάφερε να νικήσει τον γιό του Δία. Τότε ο Ηρακλής πήρε την ζώνη της και φύγανε από το νησί.

Λέγεται πως ο Θησέας έκλεψε και πήρε μαζί του μία από της αμαζόνες του νησιού, την Αντιόπη, και την έφερε στην Αθήνα και πως θα ήταν η αίτια για έναν μεγάλο πόλεμο, την Αμαζονομαχία, αλλά αυτή είναι μια ιστορία για μια άλλη φορά. Πίσω στο παλάτι του Ευρυσθέα, όταν είδε τον Ηρακλή να του δίνει την ζώνη δεν κρατήθηκε και έχασε την ψυχραιμία του και ξέσπασε σε φωνές, και οι φωνές προσέγκυσαν την κόρη του στο θρόνο για να δει τι έπαθε ο πατέρας της «Πατέρα; Τι έπαθες;» και τότε η Άδμητη είδε την ζώνη και έτρεξε στο μέρος του πατέρα της. Ο Βασιλιάς τότε βρήκε την πρόφαση για να αλλάξει θέμα και έδωσε στην κόρη του το δώρο της. Μπορεί να φεύγε η έννοια για τα γενέθλια της κόρης του από το μυαλό του Ευρυσθέα αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι ηρέμησε η σκέψη του από το πως θα ξεφορτωθεί τον Ηρακλή.

12. Δέκατος Άθλος: Τα βόδια του Γηρυόνη.

Πλοκή:

Αρχή: Η επιφοίτηση του Ευρυσθέα και η αναγγελία του άθλου στον Ηρακλή.

Κορύφωση: Η μάχη με τον Γηρυόνη και τους άλλους φυλακες των βοδιών.

Τέλος: Η επιστροφή και η ολοκλήρωση του άθλου.

Ο βασιλιάς είχε αρχίσει να απελπίζεται, καθώς αυτός θα ήταν ο δέκατος και τελευταίος άθλος του Ηρακλή, έτσι όπως είχαν συμφωνήσει, και θα έπρεπε να σκεφτεί κάτι τρανό και δύσκολο, κάτι που να είναι βέβαιος ότι δεν θα επιστρέψει «Μα τι

υπάρχει που δεν μπορεί να κάνει αυτός ο άνθρωπος; ΑΝ θεωρείται άνθρωπος πλέον...» σκεφτόταν ο βασιλιάς... και τότε του ήρθε η ιδέα «..μα ναι! Τόσο καιρό τον στέλνω αριστερά και δεξιά για δύσκολους άθλους και τέρατα.. Αλλά όλοι ήταν μέσα στην Ελλάδα.. ίσως το μυστικό είναι να τον στείλω μακριά... Πολύ μακριά.. Και ξέρω ακριβώς που θα τον στείλω!» είπε και γέλασε ο βασιλιάς.

Αλλά τι μπορεί να ήταν τόσο φοβερό που να μην μπορούσε να αντιμετωπίσει ο Ηρακλής; Ο βασιλιάς είχε σκοπό να στείλει τον ήρωά μας στα πέρατα του τότε κόσμου, και να γυρίσει πίσω με τα βόδια του Γηρυόνη, ποιος ήταν ο Γηρυόνης και ποια τα βόδια του; Θα σας πω αμέσως, ο Γηρυόνης ήταν ένας πελώριος γίγαντας, με δύο πόδια αλλά από την μέση και πάνω άνοιγε σε τρία σώματα! Είχε δηλαδή τρία κορμιά, τρία κεφάλια και έξι χέρια! Ήταν γιός του Χρυσάωρα και της Καλλιρόης, τη κόρη του τιτάνα Ωκεανού! Και τα βόδια αυτού του πλάσματος; Ήταν ζακουστά παντού, κατακόκκινα και μεγάλα, αξιοζήλευτα για τον κάθε βοσκό αλλά απρόσιτα για όλους, καθώς πέρα από τον ίδιο τον Γηρυόνη, υπήρχε και ο Ευρυτίωνας, ο βοσκός των βοδιών, που ήταν ένας πελώριος γίγαντας, γιός του θεού Άρη που πρόσεχε τα βόδια, και σαν μην έφταναν όλα αυτά είχε και στην διάθεση του τον Όρθρο! Έναν τεράστιο δικέφαλο σκύλο, γιο της Εχνύδας, του τέρατος που είχε φέρει στην ζωή τον Λέων της Νεμέας και την Λερναία Ύδρα!

«Ηρακλή! Βρήκα τον τελευταίο σου άθλο! Θα πας να μου φέρεις εδώ μπροστά μου τα βόδια του Γηρυόνη από την Ερυθραία στα πέρατα του Ωκεανού!» είπε ο βασιλιάς στον Ηρακλή, και εκείνος δίχως να έχει επιλογή, ξεκίνησε για το ταξίδι του. Όπως καταλαβαίνετε και εσείς, έτσι κατάλαβε και ο Ηρακλής ότι θα ήταν η πιο δύσκολη αποστολή του μέχρι στιγμής, γιατί πέρα από την δυσκολία του ίδιου του άθλου, θα έπρεπε να ταξιδέψει στο τέλος του κόσμου και πάλι πίσω. Και έτσι έγινε, πέρασε από πολλές χώρες ο Ηρακλής, πάρα πολλές, με καινούργιους πολιτισμούς και περίεργες γλώσσες που δεν καταλάβαινε. Και αντιμετώπισε και καινούργιους εχθρούς, και δυσκολίες όπως και καταιγίδες και βροχές και ξηρασίες, αλλά στο τέλος κατάφερε να φτάσει στο νησί του Γηρυόνη.

Το σχέδιο του Ηρακλή ήταν να καταφέρει να κλέψει τα βόδια και να φύγει κλεφτός από το νησί πριν τον πάρουν είδηση ο Όρθρος και ο Ευρυτίωνας, αλλά ο τερατόμορφος σκύλος που ακούραστα πρόσεχε το κοπάδι έπιασε κατευθείαν την μυρωδιά του ήρωα μας στα ρουθούνια του και όρμησε για να το σταματήσει, τότε ο

Ηρακλής έπιασε το χοντρό ρόπαλο του και έδωσε μάχη με το κτήνος ώσπου κατάφερε με ένα και μόνο ένα χτύπημα στο κεφάλι του τέρατος να το εξοντώσει αλλά το τέρας με το κύκνειο άσμα του φώναξε δυνατά ειδοποιώντας έτσι τον Ευρυτίωνα, όπου ήρθε και αυτός τρέχοντας να σταματήσει τον Ηρακλή αλλά και αυτός συνάντησε την ίδια μοίρα από το ρόπαλο του ήρωά μας και βρέθηκε καταγής νεκρός. Τελευταίο και πιο δύσκολο εμπόδιο για τον Ηρακλή ήταν ο ίδιος ο Γηρυόνης όπου βγήκε από την σπηλιά του ακούγοντας τον ήχο που έκανε το πτώμα του Ευρυτίωνα πέφτοντας κάτω για να δει τι συμβαίνει.

Η μεγάλη δυσκολία με τον Γηρυόνη είναι ότι ο Ηρακλής δεν μπορούσε να τον πλησιάσει για να σκοτώσει κάποιο από τα τρία κορμιά του επειδή θα τον σκότωνε ένα από τα 2 εναπομείναντα. Άλλα ο ήρωας μας είχε φροντίσει, είχε φυλάξει μερικά βέλη από την αποστολή του να σκοτώσει την Λερναία Ύδρα που τα είχε βουτήξει στο αίμα της και πλέον ήταν δηλητηριώδη, και ρίχνοντας τα στον Γηρυόνη κατάφερε να τον εξοντώσει και αυτόν.

Αφού φόρτωσε τα βόδια στο πλοίο του, ετοιμάστηκε να ξεκινήσει πάλι για το ταξίδι της επιστροφής. Αλλά πριν φύγει από εκεί έπρεπε πρώτα να κάνει κάτι. Έπιασε και έστησε μια στήλη στο πιο βόρειο σημείο της πορείας του με την επιγραφή οὐδὲν ἔτι που μεταφράζει σε «τίποτα παρακάτω» για να προειδοποιήσει τους ναυτικούς που πέραναν, και το ίδιο έκανε αντικριστά από την άλλη πλευρά. Αυτές οι δυο στήλες ονομάστηκαν Ηράκλειες Στήλες και υπάρχουν ακόμα και σήμερα.

Και έτσι ο Ηρακλής ξεκίνησε να γυρίσει πίσω... Αλλά το ταξίδι της επιστροφής δεν ήταν εύκολο.. Είχε τις ίδιες δυσκολίες που είχε και πριν, με καταιγίδες και τυφώνες και βροχές και αβάσταχτη ζέστη! Να φανταστείτε, καθώς περνούσε τα βουνά της Θράκης για να γυρίσει πίσω η θεά Ήρα έστειλε έναν οίστρο στα βόδια για να δυσκολέψει τον Ηρακλή και σκόρπισαν παντού! Και ο Ηρακλής χρειάστηκε εβδομάδες ολόκληρες για να τα ξαναμαζέψει! Και πάλι όχι όλα, λέγεται ότι μερικά ακόμα υπάρχουν σε εκείνα τα βουνά και περιπλανώνται ακόμα ελευθέρως!

Με τα πολλά ο ήρωας μας έφτασε στο παλάτι του Ευρυσθέα και έβρισκε παρηγοριά στο ότι οι άθλοι του τελείωσαν. Ο Βασιλιάς δεν μπορούσε να πιστέψει για άλλη μια φορά στα μάτια του και δεν μπορούσε να δεχτεί την ήττα του καθώς φοβόταν πως ο Ηρακλής θα του πάρει τον θρόνο! Τότε άκουσε μερικούς ψίθυρους στο αυτί του, από μία γυναικεία φωνή, πάει κάπου το μυαλό σας; Σωστά! Η θεά Ήρα για άλλη μια

φορά δυσκόλεψε τον ηρώα μας! «Για μισό λεπτό..» είπε ο Ευρυσθέας «.. δεν νομίζω ότι οι άθλοι σου τελειώνουν εδώ! Την Λερναία Ύδρα την σκότωσες με την βοήθεια του Ιόλαου, όποτε πρέπει να σου αφαιρέσω αυτόν τον άθλο, και για τους στάβλους του Αυγεία πληρώθηκες με τα βόδια, όποτε δεν τον έφερες εις πέρας προς τιμήν μου, όποτε Ηρακλή μου, με λυπεί που στο λέω, αλλά πιστεύω ότι μου χρωστάς ακόμα δυο άθλους..» είπε και έκανε τάχα τον λυπημένο.. Ο Ηρακλής δεν μπόρεσε να πει κάτι στον βασιλιά.. Ήταν αναγκασμένος να τον υπηρετεί μέχρι να φέρει εις πέρας τους άθλους του ώστε να συγχωρεθεί.. Έτσι απλά έγνεψε και έφυγε από το δωμάτιο του θρόνου σιωπηλός και περίμενε τον επόμενο άθλο του.. Φανταστείτε χαρά που έκανε ο βασιλιάς όταν συνειδητοποίησε ότι άλλες δύο προσπάθειες για να στείλει τον Ηρακλή στον χαμό του! Χάρηκε τόσο που θυσιάσε τα βόδια του Γηρυόνη στην θεά Ήρα που τον βοήθησε και στρώθηκε πάλι να σκεφτεί τον επόμενο άθλο του Ηρακλή...

13. Εντέκατος Άθλος: Τα μήλα των Εσπερίδων.

Πλοκή:

Αρχή: Η Σκέψη του άθλου και η αναγγελία του στον Ηρακλή.

Κορύφωση: Η συνάντηση με τον Τιτάνα και ο τροπος που τον ξεγέλασε για να φύγει

Τέλος: Η ολοκλήρωση του άθλου και η προσφορά των μήλων στην θεά Αθηνά.

Ο Βασιλιάς Ευρυσθέας καθιστός στον θρόνο του σκεφτόταν που θα στείλει τον Ηρακλή για τους 2 τελευταίους άθλους που δόλια κατάφερε να ξεκλέψει. «Μα που θα καταφέρω να τον στείλω πάλι... Όπου και να πάει τα καταφέρνει να γυρίσει πίσω σώος... Ώρες ώρες αισθάνομαι ότι είναι θεός!» και λέγοντας αυτά τα λόγια τότε του ήρθε η ιδέα «... Αλλά δεν είναι! Μπορεί να είναι δυνατός και ημίθεος, αλλά εξακολουθεί να έχει μια θνητή πλευρά! Όποτε πρέπει να το στείλω σε ένα μέρος που μπορούν να μπουν μόνο οι αθάνατοι! Και ξέρω ακριβός το μέρος!»

Ο Ηρακλής πήγε μπροστά στον βασιλιά και περίμενε να του ανακοινώσει τον επόμενο του άθλο. «Ηρακλή για τον επόμενο σου άθλο θέλω να πας και να μου φέρεις τα χρυσά μήλα των εσπερίδων» του είπε «Θα ξεκινήσω αμέσως» απάντησε ο Ηρακλής ξέροντας ο βασιλιάς αυτή τη φορά το παρακάνε, καθώς αυτός ο άθλος θα ήταν μακράν ο πιο δύσκολος και επικίνδυνος που του είχε ζητήσει ως τώρα. Βλέπετε σε μία μακρινή χώρα, στα πέρατα του ωκεανού, κοντά στο νησί του Γηρυόνη υπήρχε ένας κήπος με μία πελώρια μηλιά, που φύτρωνε μεγάλα ολόχρυσα μήλα και λεγόταν ότι κανένας θνητός δεν μπορεί να βγει από τον κήπο ζωντανός. Το δέντρο το φύλαγαν οι νύμφες

Εσπερίδες και ο Λάδωνας, ένα τεράστιο φίδι με 100 κεφάλια που είχε τυλίξει το σώμα του γύρω από τον κορμό του.

Ο Ηρακλής ξεκίνησε αμέσως για το ταξίδι του και όπως και για τον προηγούμενο άθλο, δεν ήταν εύκολο. Χρειάστηκαν μήνες πριν φτάσει στον προορισμό του και πέρασε πολλές δυσκολίες και περιπέτειες και πέρασε για άλλη μια φορά από πολλές ξένες και περίεργες χώρες. Σε μία από αυτές τις χώρες, την Λιβύη, συνάντησε τον βασιλιά Ανταίο που ήταν γιός του Ποσειδώνα και της μητέρας Γης και προκαλούσε όποιον ξένο περνούσε από την χώρα του σε μάχη και πάντα νικούσε. Το ίδιο έγινε και με τον Ηρακλή και οι δυο τους συγκρούστηκαν με όλοι τους την δύναμη. Ο Ανταίος ήταν πολύ δυνατός και ίσως να νικούσε τον Ηρακλή αν ο ήρωας μας δεν είχε καταλάβει την πηγή της δύναμης του. Βλέπετε ο Ανταίος όντας γιος της Γης αντλούσε την δύναμη του από την ίδια την γη, αλλά ο Ηρακλής παρατήρησε ότι κάθε φορά που τον σηκώνει στον αέρα ο αντίπαλος του αποδυναμώνεται κατά πολύ. Έτσι πετάγοντας τον στον αέρα και χτυπώντας τον με δύναμη πριν φτάσει την γη κατάφερε να τον κερδίσει.

Πλέον ο Ηρακλής ήταν πολύ κοντά στον κήπο αλλά περνώντας από τον Καύκασο είδε τον Προμηθέα. Ο Προμηθέας είναι ο ευεργέτης της ανθρωπότητας καθώς έκλεψε την φωτιά από τους θεούς και την έδωσε στους ανθρώπους. Όταν κατάλαβε όμως ο Δίας ότι ο Προμηθέας είχε δώσει τα μυστικά των θεών στους ανθρώπους εξοργίστηκε και τον έδεσε στο βουνό Καύκασο και τον καταράστηκε. Έτσι κάθε μέρα ένα τεράστιο γεράκι πήγαινε στον αλυσοδεμένο Προμηθέα και του έτρωγε το συκώτι και κάθε βράδυ το συκώτι του ξαναφύτρωνε. Ο Ηρακλής δεν άντεξε στην θέα αυτού του μαρτύριου και με το τόξο του σκότωσε το γεράκι και στη συνέχεια ελευθέρωσε τον Προμηθέα από τα δεσμά του και αφού τον ευχαρίστησε τον ρώτησε για ποιο λόγο περνούσε από εδώ.

Ο Ηρακλής του είπε ότι πρέπει να πάρει τα μήλα των εσπερίδων. «Δεν θα τα καταφέρεις Ηρακλή» του είπε ο Προμηθέας «Γιατί; είναι τόσο δύσκολο;» Ρώτησε ο Ηρακλής «Ο κήπος ανήκει στην Ήρα, ήταν το γαμήλιο δώρο της από την μητέρα Γη και όποιος θνητός μπαίνει στον κήπο πεθαίνει. Ξέρω όμως έναν τρόπο που μπορείς να τα καταφέρεις να πάρεις τα μήλα και να φύγεις και ζωντανός. Έξω από τον κήπο θα βρεις τον Άτλαντα, όπου μετά την Τιτανομαχία ο Δίας τον τιμώρησε να βαστάει τον ουρανό στις πλάτες του αιώνια, κρατά τον ουρανό για λίγο για χάρη του και ζήτα του

να σου φέρει εκείνος τα μήλα που είναι και αθάνατος» Ο Ηρακλής ευχαρίστησε τον Προμηθέα για την συμβουλή του και ξεκίνησε να πάει για τον κήπο των εσπερίδων.

Εκεί όντως συνάντησε τον τιτάνα Άτλαντα να βαστάει τον ουρανό στους ωμούς του. Όταν ο Ηρακλής τον πλησίασε τον ρώτησε με εκκωφαντική φωνή «Τι γυρεύει εδώ ένας θνητός και εσένα;» «Δεν είμαι ένας απλός θνητός, είμαι γιος του Δία και μου ζητήθηκε να πάρω τα μήλα τον εσπερίδων στον βασιλιά Ευρυσθέα, αλλά δεν μπορώ να μπω μέσα στον κήπο. Θέλω να κρατήσω τον ουρανό για σένα και εσύ να πας να φέρεις τα μήλα που είσαι αθάνατος, έτσι και εγώ θα πάρω τα μήλα και εσύ θα ξεκουραστείς από το αιώνιο μαρτύριο σου.» Ο Άτλαντας συμφώνησε και έδωσε τον ουρανό στον Ηρακλή για να τον κρατά και εκείνος πήγε να φέρει τα μήλα.

Δεν άργησε πολύ και αφού πρώτα σκότωσε τον Λάδωνα πήρε τα μήλα και γύρισε στον Ηρακλή και τα ακούμπησε στα πόδια του «Σε ευχαριστώ» είπε ο Ηρακλής «Πάρε τώρα πίσω τον Ουρανό από τις πλάτες μου» Τότε ο Άτλαντας χαμογέλασε και του απάντησε «Μην βιάζεσαι τόσο πολύ, τόσα χρόνια έχω τον ουρανό στις πλάτες μου, τώρα που βρήκα την ευκαιρία να τον ξεφορτωθώ δεν θα τον ξαναπάρω τόσο ευκολιά!» αλλά ο Ηρακλής ήταν πονηρός και του είπε «Πφ, με ξεγέλασες λοιπόν ώστε να πάρω την θέση σου εδώ πέρα; Πρέπει να παραδεχτώ την εξυπνάδα σου, αλλά πριν με αφήσεις θέλω να σου ζητήσω μια χάρη, βλέπεις ακούμπησες τον ουρανό απάνω μου άτσαλα και με πονάει, θα μπορούσες να τον κρατήσεις για λίγο για να βάλω κάτι μαλακό στο σβέρκο μου;» και ο τιτάνας συμφώνησε.

Αφού του έδωσε τον ουρανό πίσω ο ήρωας μας σήκωσε τα μήλα τον εσπερίδων και έφυγε γελώντας και ξεκίνησε για τον δρόμο της επιστροφής. Φτάνοντας στο παλάτι ο βασιλιάς τα έχασε και δεν είχε λόγια «Ορίστε τα μήλα που μου ζήτησες» του είπε ο Ηρακλής αλλά ο βασιλιάς φοβήθηκε να τα κρατήσει στα χέρια του «Πάρε τα από εδώ, αυτά τα μήλα δεν μπορεί να τα πιάσει θνητός! Πάρε τα, κάνε τα ότι θες!» και ο Ηρακλής τότε τα πρόσφερε στην θεά Αθηνά που τον είχε βοηθήσει στο παρελθόν.

14. Δωδέκατος Άθλος: Ο Κέρβερος.

Πλοκή:

Αρχή: Η αναγγελία του άθλου στον Ηρακλή από τον Ευρυσθέα.

Κορύφωση: Η συνάντηση του με τον Άδη και η μάχη του με τον Κέρβερο.

Τέλος: Η ολοκλήρωση των άθλων του Ηρακλή και η λύτρωση του.

Για τον τελευταίο άθλο ο βασιλιάς είχε ήδη σκεφτεί τι θα ζητούσε από τον Ηρακλή, κάτι που κανένας θνητός δεν θα μπορούσε να καταφέρει, ίσως ούτε ένας θεός να το μπορούσε, ή τουλάχιστον σιγουρά θα δυσκολευόταν. Ήθελε να πάει στον κάτω κόσμο και να φέρει μπροστά του ζωντανό τον κέρβερο! «Ηρακλή..» είπε ο βασιλιάς «... πες μου, τι ξέρεις για τον κάτω κόσμο;» «Ξέρω ότι είναι το βασίλειο του θεού Άδη, και εκεί ζει με την γυναίκα του την Περσεφόνη που είναι κόρη του Δία, και ότι την είσοδο την φυλάει ένας τρικέφαλος τεράστιος σκύλος ο Κέρβερος και...» και τότε τον διέκοψε ο Ευρυσθέας «Φτάνει Ηρακλή θα σε διακόψω εδώ γνωρίζεις όσα πρέπει λοιπόν για αυτό που θέλω.. Αυτόν τον φύλακα του κάτω κόσμου, για τον 12ο και πλέον τελευταίο σου άθλο θέλω να πας στον κάτω κόσμο και να μου τον φέρεις εδώ ζωντανό!» Ο Ηρακλής ήταν η πρώτη φορά που αμφισβήτησε τον εαυτό του επειδή κανείς θνητός έως τότε δεν είχε καταφέρει να πάει στον κάτω κόσμο και να επιστρέψει ζωντανός, άραγε θα τα κατάφερνε;

Για να πάει στο κάτω κόσμο θα έπρεπε όμως να ακολουθήσει και μία τελετουργία, δεν είναι απλό πράγμα. Έτσι ξεκίνησε να πάει προς την Ελευσίνα για να μνηθεί στα Ελευσίνια Μυστήρια και να εξαγνίσει το σώμα του και εκεί έμαθε πως να πάει στον κάτω κόσμο. Έπρεπε να ταξιδέψει στο ακρωτήριο Ταίναρο της Λακωνίας, όπου υπήρχε ναός του Ποσειδώνα και μία σπηλιά, που θα τον οδηγούσε στον κάτω κόσμο.

Εκεί είδε τον Χάροντα που περνούσε τους ψυχές των νεκρών απέναντι από τον ποταμό Αχέροντα με την βάρκα του. Τα Αρχαία χρόνια κιάλας όταν κάποιος πέθαινε τον έθαβαν με ένα νόμισμα στο στόμα, αυτά τα νομίσματα λεγόntonουσαν οβολοί, για να πληρώσουν “διόδια” στον χάροντα και να τους περάσει απέναντι. «Ορίστε ο οβολός σου, τώρα πέρασε με απέναντι» είπε ο Ηρακλής στον χάροντα με στιβαρή φωνή. «Δεν μπορώ να το κάνω αυτό... Μου επιτρέπεται να περνάω απέναντι μόνο τους νεκρούς, και εσύ είσαι ζωντανός» Ο Ηρακλής τότε εκνευρίστηκε και του απάντησε «Κοίταξε να δεις, εγώ πρέπει να περάσω απέναντι και ο μόνος τρόπος είσαι εσύ, δεν θέλω να χρησιμοποιήσω την βία, αλλά άμα χρειαστεί θα το κάνω...» και έβγαλε έξω το ρόπαλο του τότε ο Χάροντας φοβήθηκε και αναγκάστηκε να τον περάσει απέναντι.

Περνώντας τον ποταμό πλέον ο Ηρακλής βρισκόταν βαθιά στο κάτω κόσμο, και σε λίγο θα συναντούσε τον φύλακα του τον Κέρβερο. Ο Κέρβερος καθόταν πάνω από την πύλη του κάτω κόσμου και άφηνε όλους να περάσουν άλλα όποιος

προσπαθούσε να βγει τον κατασπάραζε. Όταν όμως τον είδε ο Ηρακλής τον κοίταξε με ένα τόσο επιβλητικό βλέμμα, που το θηρίο τρόμαξε και έτρεξε να κρυφτεί στα έγκατα του κάτω κόσμου. Ο Ηρακλής τότε περπάτησε πιο βαθιά εκεί έφτασε μπροστά στο φλεγόμενο θρόνο του Άδη «Τι γυρεύει ένας θνητός στο βασίλειο μου;» τον ρώτησε ο Άδης «Είμαι ο Ηρακλής» είπε «Με έχει στείλει ο βασιλιάς Ευρυσθέας για να πιάσω ζωντανό τον Κέρβερο και να τον πάω σε εκείνον, έτσι θα συγχωρεθούν τα λάθη που έκανα στο παρελθόν μου» στο άκουσμά όσων είπε ο Ηρακλής ο Άδης εξοργιστικέ, σηκώθηκε από τον θρόνο του και είπε «Μα αυτό είναι ανήκουστο! Ένας θνητός να έρχεται να κυνηγάει τον φύλακα του κάτω κόσμου σαν είναι κανένα κουτάβι! Και αυτός ο βαρκάρης που σε πέρασέ απέναντι ενώ ήσουν ζωντανός! Θα τον περιποιηθώ και αυτόν αργότερα αλλά όσον αφορά εσένα, ετοιμάζουν να μείνεις στο κάτω κόσμο για πάντα!» και σήκωσε τα χέρια του στον αέρα έτοιμος να καταραστεί τον Ηρακλή, αλλά τότε ήρθε σαν από μηχανής θεός στο πλάι του η γυναίκα του η Περσεφόνη «Όχι αγάπη μου μη σταματά! Άκουσε τον!» η Περσεφόνη είχε συγκινηθεί από την ιστορία και τον πόνο στην καρδιά του Ηρακλή, και κατάλαβε ότι δεν ήθελε να τον προσβάλλει τον βασιλιά του κάτω κόσμου, αλλά δεν είχε και επιλογή, ήταν αναγκασμένος να κάνει αυτό που του ζήτησε ο Ευρυσθέας.

Ο Άδης αγαπούσε πολύ την Περσεφόνη και έτσι μαλάκωσε με τα λόγια της. «Εντάξει.. Υποθέτω ότι μπορείς αν τα καταφέρεις να πας τον Κέρβερο στον Ευρυσθέα.. Υπό δυο όρους! θα πρέπει να τον πιάσεις μόνο με τα χέρια σου και άμα τα καταφέρεις και τον πας στον βασιλιά μετά να μου τον φέρεις πίσω» ο Ηρακλής τον ευχαρίστησε για την κατανόηση και το δέχτηκε τους όρους και ξεκίνησε να περπατάει ακόμα πιο βαθιά στον κάτω κόσμο. Εκεί έβλεπε όλες τις ψυχές που περιπλανιόντουσαν στον κάτω κόσμο και πολλές από αυτές τις ήξερε μερικές ήταν φίλοι και μερικές εχθροί, και μερικές μάλιστα τις είχε στείλει ο ίδιος εκεί πέρα, αλλά συνέχισε να περατά.. Κάπου στα έγκατα του κάτω κόσμου βρήκε τον Κέρβερο να κρύβεται από εκείνον τότε χίμηξε ο ήρωάς μας απάνω του και κατάφερε να γραπωθεί από το δέμα πίσω στο σβέρκο του ζώου, οι δυο τους, ή μάλλον οι τέσσερις τους επειδή ο Κέρβερος είχε 3 κεφάλια, πάλεψαν για ώρες, μέχρι που ο Ηρακλής κατάφερε να δαμάσει το τέρας και το έδεσε με χοντρές αλυσίδες για να το πάει στον βασιλιά Ευρυσθέα.

Ο Ηρακλής εμφανίστηκε μπροστά του και ο βασιλιάς κιτρίνισε και έκανε ότι έκανε στον πρώτο άθλο, θυμάστε τι έκανε; Σωστά! Πήγε και κρύφτηκε μέσα σε ένα πιθάρι! Και φώναζε «Πάρε αυτό το κτήνος από το παλάτι μου! Θα μας φάει όλους

ζωντανούς!» και ο Ηρακλής τον ρώτησε «Βασιλιά Ευρυσθέα, τι λες; Τελείωσαν οι άθλοι μου;» γελώντας. Ο βασιλιάς άλλαξε όλα τα χρώματα του κόσμου και έβραζε από το κακό του, αλλά στην θεά του Κέρβερου δεν είχε το θάρρος να πει ή να κάνει τίποτα «Απλά πάρε αυτό το τέρας από μπροστά μου και είσαι ελεύθερος!». Έτσι ο Ηρακλής αφού άφησε πρώτα τον Κέρβερο ελεύθερο για να επιστρέψει στον κάτω κόσμο όπως είχε συμφωνήσει με τον Άδη ήταν πλέον και ο ίδιος ελεύθερος και είχε συγχωρεθεί για το λάθος που είχε κάνει πριν τόσα χρόνια... Υπάρχουν ακόμα πολλές ιστορίες για τα πράγματα που θα κάνει ο Ηρακλής και για τα πόσα είχε ήδη καταφέρει που δεν αναφέραμε, υπάρχουν ακόμα και ιστορίες για την κατάληξη του άπληστου βασιλιά Ευρυσθέα, άλλα όλα αυτά κάποια άλλη στιγμή, σήμερα μας νοιάζει που ο Ηρακλής έφερε εις πέρας όλους του τους άθλους.

Συμπεράσματα.

Εν κατακλείδι, μέσα από την ερευνά που έγινε το συμπέρασμα είναι ότι τα podcasts έχουν την δυνατότητα να σταθούν μόνα τους μέσα στην τάξη είτε ως μία δραστηριότητα για τους μαθητές ή ως ένα επιπλέον εξωσχολικό βοήθημα, που λόγω της φύσης των podcasts μπορούν να το ακούσουν ανά πάσα ώρα και στιγμή που βολεύει το πρόγραμμα τους.

Επιπλέον παρατηρήσαμε όλα τα θετικά που μπορούν να παρέχουν εν αντίθεση ενός γραπτού κειμένου. Πρώτα είναι η περιβαντολογική δράση, καθώς δεν χρειάζεται χαρτί ή κανένα άλλο από υλικό αγαθό για την δημιουργία τους, που μπορεί κιόλας να αποτελέσει και ένα θέμα συζήτησης με τους μαθητές ή μέσω αυτού του θέματα να ανακατευθυνθούμε προς τα podcasts.

Δεύτερον, πρόκειται για το οικονομικό κομμάτι, όπου συχνό φαινόμενο στις σημερινές σχολικές τάξεις είναι τα χρήματα που παρέχονται να μην είναι αρκετά ούτε για τις πρώτες ύλες. Εδώ τα podcasts αποτελούν μια δωρεάν λύση που χρειάζεται απλά χρόνο και διάθεση, και είναι προσβάσιμο για όλα τα παιδιά.

Τρίτο θετικό στοιχείο αποτελεί η εργονομία των podcasts όπου με δυο “κλικ” οι μαθητές μπορούν να ξεκινήσουν να ακούν την εκπομπή που θέλουν δίχως να υπάρχουν προβλήματα διανομής, ακόμα και για τους μαθητές που ίσως δεν κατάφεραν να βρισκονται στην τάξη για τον οποιοδήποτε λόγο, ενώ με τα γραπτά κείμενα οι απόντες μαθητές είτε θα έμεναν πίσω παραμελώντας τις “ασκήσεις” ή θα τις λάμβαναν με την επιστροφή τους στο σχολείο μαζί με τις εκπρόθεσμες ακόμα “εργασίες”.

Τέταρτων, εισάγει τα παιδιά στον κόσμο τις τεχνολογίας και της πληροφορίας, πράγμα πολύ σημαντικό καθώς σημερινά η βασικές, τουλάχιστον, γνώσεις στους ηλεκτρονικούς υπολογιστές είναι σχεδόν απαραίτητες για την αγορά εργασίας.

Πέμπτων, περνάμε σε μία άλλη οπτική γωνία, καθώς τα podcasts μπορούν να βοηθήσουν στην ποικιλόμορφη ευφυΐα της τάξης δίχως να μένει κανένα παιδί πίσω όντας κάτι προαιρετικό ή ως συμπληρωματικό, τα παιδιά τα οποία δυσκολεύονται με την κατανόηση ενός γραπτού κειμένου έχουν την εναλλακτική επιλογή και οι μαθητές που λειτουργούν με τον ήδη υπάρχων τρόπο “διαβάσματος” θα έχουν πρόσβαση και στις δύο επιλογές, έτσι βοηθιούνται όλοι και κανείς δεν στερείτε κάτι.

Έκτων, αξίζει να σημειωθεί ότι τα podcasts είναι μια πολύ καλή λύση και στην ειδική αγωγή, ειδικά για τα παιδιά με προβλήματα όρασης, διότι είναι κάτι εύκολο να δημιουργηθεί για την εκάστοτε τάξη κομμένο και ραμμένο στις ανάγκες μας, εν αντίθεσή με τις ήδη υπάρχουσες μεθόδους για την εκπαίδευση ανθρώπων με οπτικά προβλήματα, που είναι κάτι σχετικά περίπλοκο και απαιτείται εξειδίκευση για την δημιουργία εκπαιδευτικού υλικού με εκείνες τις μεθόδους. Επίσης παρατηρήθηκε από τις έρευνες ότι τα podcasts βοήθησαν και τους μαθητές με έντονη διάσπαση προσοχής να ακολουθήσουν το κείμενο και διατηρήσουν την συγκέντρωσή τους.

Συνοψίζοντας τα θετικά στοιχεία που προσφέρουν τα podcasts γίνεται αναφορά του όγδου και πιο σημαντικού θετικού στοιχείου κατ' εμάς, τα παιδιά τα ευχαριστούνται. Σύμφωνα με τις έρευνες που διαβάσαμε και ψάξαμε τα παιδιά αντιμετωπίζουν τα podcasts ως κάτι ευχάριστο και ξεκούραστο και όχι ως μια σχολική εργασία ή δουλειά για σπίτι, η επιλογή του να τα ακούσουν όπου και όποτε θέλουν δίνει την εντύπωση ότι κάνουν κάτι για χαλάρωση, και πως δεν ακούν έναν ενήλικα να τους μιλά αναμένοντας στείρα αποστήθιση.

Συμπληρώνοντας και κλείνοντας έτσι τα συμπεράσματά μας, θα κάνουμε μερικές αναφορές στην εμπειρία μας δημιουργώντας το δικό μας podcasts. Βιώσαμε από πρώτο χέρι όσα αναφέραμε και διαβάσαμε, δεν χρειαστείτε τίποτα από υλικά αγαθά παρά μόνο ερευνα και διάθεση και κατά συνέπεια χρόνος. Χρησιμοποιήθηκαν πράγματα που υπάρχουν σχεδόν σε κάθε σπίτι, αναφορικά: ένα μικρόφωνο ακουστικών, ένας ηλεκτρονικός υπολογιστής, λογισμικό που διατίθεται δωρεάν προς όλους, ένα τετράδιο για το σενάριο και τις πηγές μου ανατρέξαμε. Ήταν πραγματικά κάτι ευχάριστο και συναρπαστικό και θεωρώ ότι θα είχε μεγάλη απήχηση μια τάξη τόσο σαν θέμα, όσο και να δημιουργηθεί ένα podcast με τους ίδιους τους μαθητές.

Βιβλιογραφία.

- Baddock, B. (1996). *Using films in the English class. MEP monographs*. Hemel Hempstead: Phoenix ELT.
- Godsey, M. (2018) *Boost confidence and focus with these free, accessible, and fresh texts*. Ανακτήθηκε από: <https://www.common sense.org/education/articles/how-podcasts-can-improve-literacy-in-the-classroom>
- McLean, M. (2020) *The Podcast Glossary: Podcasting Terms, Lingo, & Jargon Explained!* Ανακτήθηκε από: <https://www.thepodcasthost.com/q-and-a/the-podcast-glossary-terms-lingo-jargon/>
- Symes, C. (2004) *A sound education: the gramophone and the classroom in the United Kingdom and the United States, 1920–1940*, 2004 Cambridge University Press. Διαθέσιμο από: <https://www.cambridge.org/core/journals/british-journal-of-music-education/article/abs/sound-education-the-gramophone-and-the-classroom-in-the-united-kingdom-and-the-united-states-19201940/758565AE25B5E984BF8568EDE13D9F51>
- Davis, N. (1930) *The GRAMOPHONE in SCHOOL Catalogue of Educational Records / 11th Edition*
- *What Does RSS Feed Mean?* Ανακτήθηκε από: <https://www.techopedia.com/definition/24756/rss-feed>
- Godsey, M. (2018) *The Benefits of Using Podcasts in the Classroom*. Ανακτήθηκε από: <https://www.readingrockets.org/article/benefits-using-podcasts-classroom>
- ΕΥΡΥΠΠΙΔΗΣ *Ηρακλής Μαινόμενος* (Μετάφραση απο Κ.Βάρναλης) Ανακτήθηκε από: https://www.greek-language.gr/digitalResources/ancient_greek/library/browse.html?text_id=121
- Ξενοφώντας Απομν 2.1.21–2.1.29 *Ο Ηρακλής στο σταυροδρόμι της Αρετής και της Κακίας* (Μετάφραση απο Κ.Βάρναλης) Ανακτήθηκε από: https://www.greek-language.gr/greekLang/ancient_greek/tools/corpora/anthology/content.html?t=373
- *Mali Teacher Training via Radio 2019*. Ανακτήθηκε από: <http://idd.edc.org/projects/mali-teacher-training-radio>
- *Radio Instruction to Strengthen Education (RISE) 2019*. Ανακτήθηκε από: <http://idd.edc.org/projects/radio-instruction-strengthen-education-rise>

- *Teaching with Podcasts in the Elementary Classroom 2020*. Ανακτήθηκε από: <https://blog.listenwise.com/2019/12/teaching-with-podcasts-in-the-elementary-classroom/>
- Δημητριάδης, Σ. (2015). *Συμπεριφορισμός*. Διαθέσιμο από: https://repository.kallipos.gr/bitstream/11419/3399/1/247_chapter02.pdf
- Durbridge, N. (1984). *Media in course design, No. 9, audio cassettes. The Role of technology in distance education*. Kent, UK: Croom Helm.
- Ακρίβος, Ν., & Μαζιάνη, Χ. (2016). *Βαρηκοΐα και ακουστική εκπαίδευση αμέσως μετά την κοχλιακή εμφύτευση*.